http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

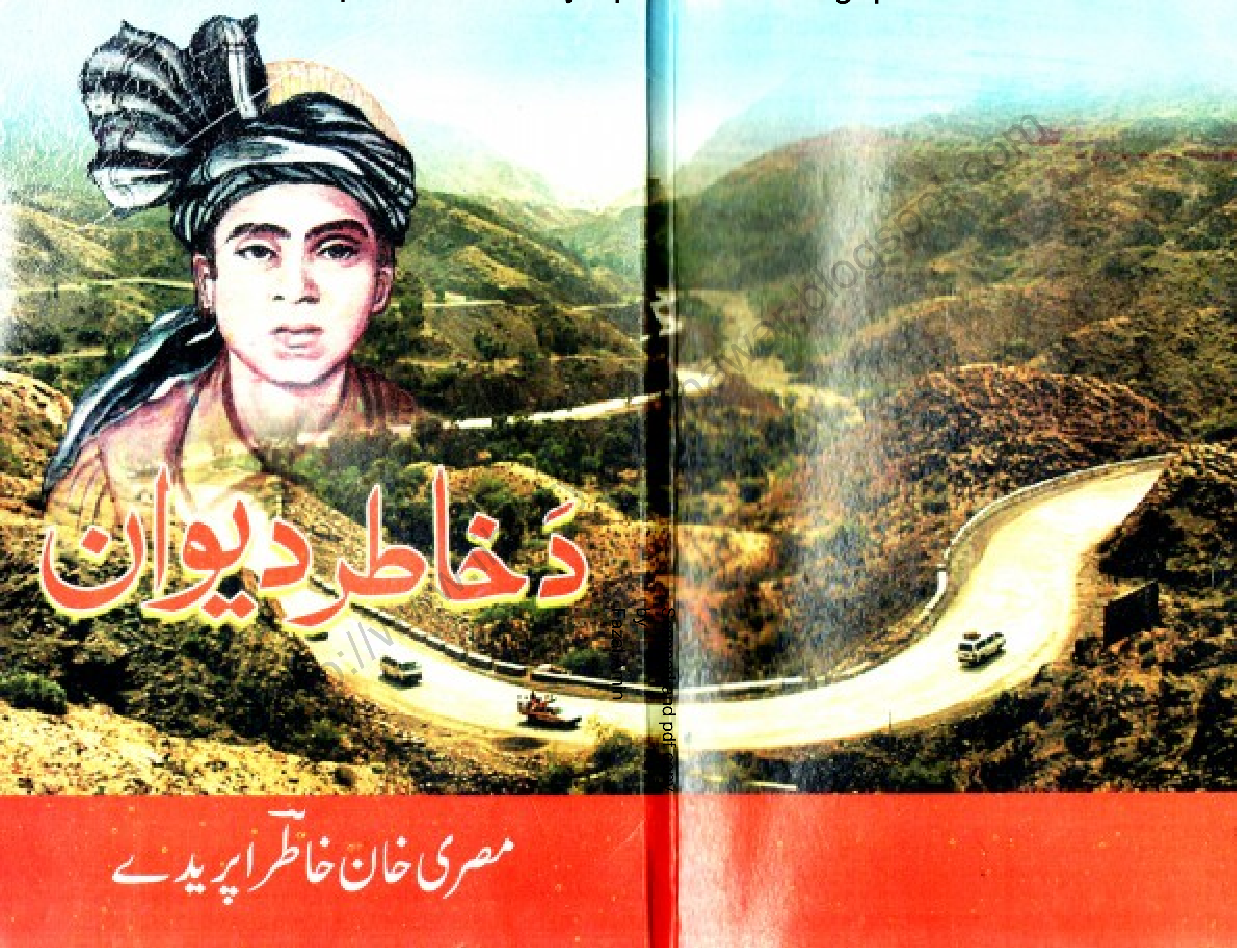

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

د خاطر دیوان

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

مصري خان خاطر اپریدے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ترون

د خيبر درې
د شاعرانه غېږې
په
نوم

د خاطر رنګين غزل ته حيرانېږم
په دې خو خيبر کښې څهٔ دي بې له خاورو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

فهرست

شمېر — مخ

(ا)

۱ : چې عاشق د معشوقې په لور کاتهٔ کا ———— ۱۴

۲ : چې اشنا ئې ستمګر شي نو به څهٔ کا ———— ۱۵

۳ : ته پوهٔ يې کوې هر وخت د دوند اشنا ———— ۱۶

(د)

۴ : کافي برقي دي ديدار د محمدؐ ———— ۱۷

(ل)

۵ : خيبر نن کهٔ درته ما وکښل تا راوکښل ———— ۱۸

(م)

۶ : د استا د حسن تماشې واخستم ———— ۱۹

۷ : دوا يه شم تا نه قربان څهٔ وکړم ———— ۲۰

۸ : باغ د مينې دې د خيال پکښې غنچې کړم ———— ۲۱

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

مخ
۹ : زهٔ لکه د مرم په شان دیدار ته اربهٔ کړم ــــــــــــ ۲۲
۱۰ : شرمسره چې نه یم په څرانه پسې نه هیریږم ــــــــــــ ۲۳
۱۱ : ستا په الفت کښې به هر بنیار نهٔ شم ــــــــــــ ۲۴
۱۲ : واخلمه تا او کهٔ دنیا واخلم ــــــــــــ ۲۵
۱۳ : خوشحالي ستا شوه زهٔ ئې نهٔ اخلم ــــــــــــ ۲۶
۱۴ : لکه ګلي چې په ازغو کښې وینم ــــــــــــ ۲۷
۱۵ : په دې دنیا کښې هسې شپې تېروم ــــــــــــ ۲۸
۱۶ : اشنا کهٔ تا ته په کتو یره شوم ــــــــــــ ۲۹
۱۷ : قسمته داسې دې ویده کړم چې بېدار نهٔ شوم ــــــــــــ ۳۰
۱۸ : نور به نیږدې نهٔ ځانګړی چې څهٔ وایم ــــــــــــ ۳۱
۱۹ : ته به کرغې هسې بنځلي نهٔ به مړیږم ــــــــــــ ۳۲
۲۰ : جنګلي مرغه دې د مرم په شان اربهٔ یم ــــــــــــ ۳۳
۲۱ : رنګ ته چې ګوره سرے سکروټه نهٔ یم ــــــــــــ ۳۴
۲۲ : سپرلیه ! زهٔ دې په غنچو کښې نهٔ یم ــــــــــــ ۳۵
۲۳ : یاره ! ستا مینې په اور سېځلے یم ــــــــــــ ۳۶
۲۴ : ستا د منزل په منزلونو کښې یم ــــــــــــ ۳۷

(و)

۲۵ : ژوندي کله ته ما پرېږدې چې لهٔ ځانه درومه ــــــــــــ ۳۸
۲۶ : ځوږ په زهٔ ژړیږمه په سرو سترګو ــــــــــــ ۳۹
۲۷ : ټول په خپهٔ پرېسې زما په ترو سترګو ــــــــــــ ۴۰

مخ
۲۸ : بیا دې سپین نهٔ کړم په هغو سترګو ــــــــــــ ۴۱
۲۹ : ما د وصال په شپه کښې ټوله شپه سحر لیدلو ــــــــــــ ۴۲
۳۰ : شوق چې ستا لهٔ ویره پیغو ځغلي سره لاړلو ــــــــــــ ۴۳
۳۱ : باد شو مسه د عشق ډکې نګونو په سر ونو ــــــــــــ ۴۴
۳۲ : څو به سره پټ درا په په نیږهٔ ذره ذره یو ــــــــــــ ۴۵
۳۲ب : څکه چې تن په سوزیږه و تېر کړه ــــــــــــ ۴۶
۳۲ج : سنه نشوله ویره چې انکار دې وکړه ــــــــــــ ۴۷

(ه)

۳۳ : خبر نهٔ وم دې ثواب او دې عذاب ته ــــــــــــ ۴۸
۳۴ : زهٔ یمه هجران د دنیا سترګو ته ــــــــــــ ۴۹
۳۵ : ته چې رقیب ته اشارې کړې داد ملي ټخنند ده ــــــــــــ ۵۰
۳۶ : خوږه ترانه شوه د خرېدو هسې نامه پاتې ده ــــــــــــ ۵۱
۳۷ : بېګا ستا په انتظار چې هسې ستړې ټوله شپه کړه ــــــــــــ ۵۲
۳۸ : لرې د نقاب لرې کړه دل زده کړه ــــــــــــ ۵۳
۳۹ : ما په شکونو تا په خوږو تېره کړه ــــــــــــ ۵۴
۴۰ : رقیبه په خپل راغلي راشنا خبرې کړه ــــــــــــ ۵۵
۴۱ : یاد شرابو نه نشې د باسه ــــــــــــ ۵۶
۴۲ : د سحر باده دا ارمان یوسه ــــــــــــ ۵۷
۴۳ : لکه ګلي د مرسپدو ډکه شه ــــــــــــ ۵۸
۴۴ : ستاله سپینه مخه ځار زما زړګے شه ــــــــــــ ۵۹
۴۵ : د هجران په شپه وږې په لاس کښې راغله ــــــــــــ ۶۰
۴۶ : ترخو ته چې زړهٔ کېږې کله کله ــــــــــــ ۶۱

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

مخ

٤٧ : ستا د ښکلي مخ شمعه چې مې شړله ———— ٦٢

٤٨ : بیا به سره کړو د اوس ځوانۍ ده دمه دمه ———— ٦٣

٤٩ : شکر دے چې زهٔ هم د شپېږي شومه ———— ٦٤

٥٠ : کله چې په فکر کښې د ستا یمه ———— ٦٥

٥١ : د لارې خاوره شم د ښېرښکنې د تلو یمه ———— ٦٦

٥٢ : توبه څنګه تهرې کا به هر هوښیار باندې وخترنه ———— ٦٧

٥٣ : ما په مثال لکه پتنګ نګینه ———— ٦٨

٥٤ : د ستا د خلې چې فیصله مانه شي ———— ٦٩

٥٥ : نور نصر به خرېږو کښې د افسېن مه زکړه ———— ٧٠

٥٦ : ته خو ایله زهٔ به څهٔ کړم ، زړګیه لږ تیله ! ———— ٧١

ډ

٥٧ : څګر چې شو کباب په لمبو اور د لګېدهٔ ———— ٧٢

٥٨ : لوے دریاب د مینې نهٔ شي په وا هړهٔ زړهٔ ———— ٧٣

ی

٥٩ : داسې بله شپه به په نصیب سره راشي ———— ٧٤

٦٠ : عکس د ستا زما د سترګو لهٔ ځمبار رځي ———— ٧٥

٦١ : د ستا سترګې چې کړي خپه د زړهٔ نه وځي ———— ٧٦

٦٢ : زړګیه ! تا دې چې دردونه غمهٔ دی ———— ٧٧

٦٣ : چې پښیمان نهٔ شې به یا کښې غمهٔ دی ———— ٧٨

٦٤ : کله د ستا د خندې بد و شپې دی ———— ٧٩

٦٥ : د ستا به غم کښې خوشحالي پټې دی ———— ٨٠

٦٦ : زما چې دا مدام دغه دلبر ته سترګې دی ———— ٨١

٦٧ : ټټ خو مانه هسې بله دنیا ښکاري ———— ٨٢

٦٨ : زړهٔ چې کهٔ هر څو را نه هر څهٔ غواړي ———— ٨٣

٦٩ : زما زړهٔ او د ستا سترګې سره جوړېږي ———— ٨٤

٧٠ : ما تهٔ ټول پهٔ چې زړهٔ د چېرې خو دردونه د کا تېرېږي ———— ٨٥

٧١ : غمهٔ چې پرې پرېمانهٔ ما دیار سره جوړېږي ———— ٨٦

٧٢ : د وخت د ګذار د دې چې ما غونډه نهٔ جوړېږي ———— ٨٧

٧٣ : خو به ایله شته د لېونی نه پاتې کېږي ———— ٨٨

٧٤ : سترګې دې کړه برېښنده چې وختونه را خطا شي ———— ٩٠

٧٥ : په ارمان د تاڼه وشي چې هر هوښیار شي ———— ٩١

٧٦ : د دې دنیا نه چې ګلان وړک شي ———— ٩٢

٧٧ : چې چې د پښتنو د لبره پېچاړ شي ———— ٩٣

٧٨ : ستا چې خوږې زلفې کړ تڼې راتار شي ———— ٩٤

٧٩ : ورانه چې به چې ما وې چې کاڼهٔ به شي ———— ٩٥

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

مخ

٨٠ : خزان لاړ شي بهار را شي ګلان خوشحاله شي ———— ٩٦

٨١ : راشه په کوڅو کښې د جرګو خبرې نه شي ———— ٩٧

٨٢ : داستا په سترګو کښې به څهٔ پاتې شي ———— ٩٨

ے

٨٣ : زړهٔ په ما نهٔ دے چې نارے مې دے ———— ٩٩

٨٤ : څوک چې ستا د ګرانې مينې طلبګار دے ———— ١٠٠

٨٥ : خوږ خوږ د مينې په ترخو کښې انتظار دے ———— ١٠١

٨٦ : خدايه څوک سره بې وفا زما دلبر دے ———— ١٠٢

٨٧ : ما دې ځان را ته اشنا دستا په ښهر دے ———— ١٠٣

٨٨ : شاته چې حسن دې اشنا د سرو لمبو نه ډک دے ———— ١٠٤

٨٩ : تګ ترد سره دا ستا سره ورېل دے ———— ١٠٥

٩٠ : څوک سره دې پې به زړګی باندې چې غم دے ———— ١٠٦

٩١ : ستا په انتظار کښې ما ته کال شهٔ دے ———— ١٠٧

٩٢ : چې نږدې ستا په ترد دے په بل تر دې پېژندنهٔ دے ———— ١٠٨

٩٣ : چې لږ نظر هم د ډېرو باقي دے ———— ١٠٩

٩٤ : سترګې دې چلې چې وخندا زده کړے ———— ١١٠

ي

٩٥ : د ځان سپېګار دول کښې مسکې دې ماليدې ———— ١١١

٩٦ : اشنا چې نن ليدهٔ تېرې وعدې را يادېدې ———— ١١٢

٩٧ : زما د اميدونو وږمې شپې وغزېدې ———— ١١٣

٩٨ : چې بنګلې دې وخندېدې شرنګېدې ———— ١١٤

مخ

٩٩ : پره شوېمه په دې چې په کنځل کښې خندکه ښکارې ———— ١١٥

١٠٠ : اے ګله ستا چې وکې لا خندنه سترګې لړې ———— ١١٦

١٠١ : کلهٔ دې د زلفې په لاس راغلي اشنا بيا به څهٔ کړې ———— ١١٧

١٠٢ : د ډېره خوشحالي به نهٔ ده بيا را نه هېرېږي ———— ١١٨

١٠٣ : ته مجنون غوندې کړم په بيابان ورپسې ———— ١١٩

١٠٤ : راشه اے ماه تابان په توره شپه کښې ———— ١٢٠

١٠٥ : چې د سترګو دې ښکار نهٔ شي زما سترګې ———— ١٢١

١٠٦ : څوک د هسې پېرې کوڅې شرې زما سترګې ———— ١٢٢

١٠٧ : دستا چې نهٔ وينم دا تردې سترګې ———— ١٢٣

١٠٨ : څهٔ د شو چې سترګې مې په تابانه ښخوړې شرلې ———— ١٢٤

١٠٩ : چې اشنا نې کړې ايسا پېږم ولې ———— ١٢٥

١١٠ : اوښکې نهٔ ګېږي څو راماتې شړې ———— ١٢٦

١١١ : تهٔ به په زړهٔ کښې ما ته څهٔ راکړې ———— ١٢٧

١١٢ : تهٔ ما ستا ښلې پر به سلا نهٔ لې ———— ١٢٨

١١٣ : هر څوک کله چې د زړهٔ قرار ماده راغي ———— ١٢٩

١١٤ : داسې را ته ګرد چې ته نهٔ چې را ته ګردې ———— ١٣٠

سندرې

له ١٣٢ نه تر ١٦٥ پورې

Scanned and pdf copy by Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې عاشق د معشوقې په لور کاته کا
خو د لېمه شي کم طاقته په ړبواته کا

چې پلو له مخه لرې کړي دنیا شي
لکه سترګه د سبا چې راخاته کا

لږ يې عکس د زړه واخله که دې شک وي
چې دا تور بانړه دې څرنګه ويشته کا

په مئين زړه څنګه دن شي چې يار راشي
په هيبت زړه په کوګل کښې الوته کا

د خاطر په زړګي داغ د بېلتون کوره
چې د يار په لور کانړه وانړه کاته کا

چې اشنا يې ستمګر شي نو به څه کا
چې زخمي شوک په ځيګر شي نو به څه کا

چې تول عمر يې تېر کړے په پالنګ وي
څه چې زمکه يې بستر شي نو به څه کا

چې په عمر کښې يې غم ليدلے نه وي
چې د غم سره يې سر شي نو به څه کا

انتظار چې د وصال په کومه شپه کړو
د بېلتون چې پرې سحر شي نو به څه کا

که ديدن د يار موندے په ډېر هنر شي
چې غماز د چا رهبر شي نو به څه کا

زه خاطر خو همېشه دغسې وايم
چې اشنا يې مسرور شي نو به څه کا

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

زړه مې کوي هر وخت دردونه آشنا
لږ خو مې واوره فریادونه آشنا

ترڅو به ژاړم ستا په مینه کښې نه
ګوره داوښکې مې سیندونه آشنا

اوس دې له غمه خلاصېدے نشم
ما وې په عشق کښې وي خوندونه آشنا

ښ په جبین کښې دې خالونه خور دی
دی په چشمانو مې ګردونه آشنا

که ستا په خیال کښې دے اجل ته قریب
د خاطر شته دی ارمانونه آشنا

کاڼي بوټي دي دیار د محمدؐ
ما منلي په دیدار د محمدؐ

ګرځنګونه به یې لارې شي په مخکښې
که چا ونیوله لار د محمدؐ

د دنیا واړه ګلونه به یې هېر شي
که چا ولیده ګلزار د محمدؐ

چې د دې دنیا ژړا او خندا نه وے
نه وے شمع په مزار د محمدؐ

د یادونو یې وصال ګڼه خاطره
چې قرار وي یې قرار د محمدؐ

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خبر نهٔ کړه درته ما وکړل تا را وکتل
خو ګودم به دې بیا کړهٔ دې سبا را وکتل

هم د غمسې ګلونه وو چې مینه جوړېدهٔ
غمهٔ و شو پسرلے دے کهٔ آشنا را وکتل

دنیا را ته ګوری د کتو نه وو تم
چې تا نه مې کتلی دی هر چا را وکتل

پهٔ مخه باندې راغلې مخ دې خله پټوهٔ
کهٔ غم دې را ته جوړ چې دې پهٔ شا را وکتل

دستی مې وخندل هم دا مې وهٔ ارمان
تا چې اے رقیبه پهٔ خندا را وکتل

یو دم مې زړهٔ نرے شو لو هم زولو خاند ګمهٔ
خاطر چې غریو نیولی پهٔ ژړا را وکتل

[illegible]

د ستا د حسن تماشې واخستم
تکه لوګے پهٔ سر لمبې واخستم

لاس خو مې را نهٔ کړه چې مخ پټوې
ګوری یاران مې د غم شپې واخستم
دا درته سوال کړم چې سوال نشم کړلے
وائې خله تهٔ چې ستا اسرې واخستم
سبا مې بیا پهٔ زولنو کښې ګوره
تهٔ ږدې چې فکر د کوڅې واخستم
سم دې د مخ پهٔ سبا پوه نهٔ شومه
کهٔ دې د زلفو توری شپې واخستم
ګوره د ژوندون را ته یو پوره بنکاره شو
چې تصور د هغه دیرې واخستم
بس یادوم دې نور مې مهٔ تنګوه
چې ته مې صبر نشې غمې واخستم

خاطره تهٔ او دا دنیا دې پوه شه
نهٔ بس د عشق یوې قصې واخستم

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ووايه شم تا نه قربان څه وکړم
نور ددې د پاسه په ځان څه وکړم

ته خو به کمځې د زلفو جوړې کړې
زه په دې شليدلي ګريوان څه وکړم
ته خو چا ته نه دروځې، خو زه را غلم
ځ يم ستا په در کښې مهمان، څه وکړم
زه به نور څه نه کړم بس دے سوال کوم
نور خو زما نشته دے توان، څه وکړم
ستا په طمع ځان له پاتې شوے يم
ټول خو راته لاړل ياران، څه وکړم
پوه دې چې په ځان کړم اوس چې نه پرېږدې
بيا به داسې نه کړم سلطان، څه وکړم
چا به د غم ټک ټوندون اخستے وه
بس خو چې پيدا شوم انسان، څه وکړم

اوس خو زه خاطر په څه پوهېږم نه
تا چې کړمه داسې حېران، څه وکړم

باغ د مينې دې د خيال په کښې غونچې کړم
ستا د مغ په تصور کښې تماشې کړم

بل به نه وي ياره ستا غوندې کښې حُسن
ځله اور د خپله لاسه در پسې کړم

ستا د مغ کتاب د زړه په سترګو ګورم
په ځان تېرې شپې او بدې راخورې کړم

زه خاطر خو ياره ستا د مغ کتاب ته
بې له تا نه په خبر کښې ورځې شپې کړم

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

زهٔ لکه د موم پهٔ شان دیدار ته اوبه کېږم
پرېږده چې اوبه شم ستا رخسار ته اوبه کېږم

چې ته شې خوبونه شپې پرې ستورې محفل جوړ کړي
همدا یې مشغولا شي ستا سپېنګار ته اوبه کېږم

زهٔ پرې بندهٔ پوهېږم ستا لیدل زما اجل دے
بیا یې هم وار نهٔ شي ستا یو وار ته اوبه کېږم

اوس خاطره ولې خدای پهٔ زړهٔ کړم دومره سخته
بیا چې پس لهٔ مرګه ستا مزار ته اوبه کېږم

ستا پهٔ اُلفت کښې به هوښیار نهٔ شم
څو چې د عقل نه وزګار نهٔ شم

سود یې د عشق پهٔ لېونتوب نهٔ شي
څو چې رسوا دې پهٔ بار بار نهٔ شم

یار یې وفا دې ما ته هله وائي
چې ترې لاسر او ماله زار نهٔ شم

څو چې پهٔ تورو خاورو موږ نهٔ شم
موږ به دې هر مره پهٔ دیدار نهٔ شم

کهٔ د منصور غوندې پهٔ دار شم اشنا
دا ستا لهٔ عشق به توبه ګار نهٔ شم

خاطره! داسې ګذار عشق راکړلو[1]
چې بل ګذار ته به بېدار نهٔ شم

[1] متن لر او دیوان کښې ـ دا کړو ـ دے ، چې مصرع ئې وزنه کړي

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

واخلمه تا او کهٔ دنیا واخلم
پهٔ خندا خو ننګه ژړا واخلم

لېږي دې پورته کړه د مخ نه زلفې
لېږه سودا چې پهٔ دنیا واخلم

تهٔ چې پهٔ سترګو کښې مسکې شوې ګلې
نهٔ دې د دې مینې بلا واخلم

تا ته چې ګورم پهٔ دوو زړونو کښې شم
یو قدم مخکښې بل پهٔ شا واخلم

مرګ او بېلتون را ته جوړه راغلي
خاطره دا واخلم کهٔ دا واخلم

○

○

خومره چې زړېږم پهٔ ځوانۍ پسې زهیرېږم
خدای زده نهٔ پوهېږم چې ساده شوم که پوهېږم

نهٔ اولهٔ تا تګ داسې کله چرته شوی
دومره خو پوهېږم چې قدم اخلم وړاندېږم
تهٔ او ستا بنایست چې پهٔ ما څنګه څرګند کړې شي
مهٔ کوه ایله نن د هر څهٔ سره جوړېږم
نهٔ یمه خوشحاله ستا پهٔ غم کښې خفه مهٔ شې
خدای دې پخلا مهٔ کړه چې لهٔ تا . مرورېږم
شان یې د ګړو نهٔ وي خو چې زړهٔ مې شي راپورته
تا ته چې نهٔ سوال کړم د خپل ځان څنې شرمېږم
غوښتهٔ مې هم دا چې را ته ووایې چې درومه
خدای خبر چې بیا دې پهٔ پلوٗ در ښکاره کېږم
تهٔ که پهٔ یو خلهٔ لهٔ ما خلاصېږې نو بیا واخله
تهٔ به را ته نهٔ شې کټ څهٔ له خفه کېږم

څنګه ما خاطر در ته دا ووې چې مې صبر کړه
پېژندهٔ چې یې واره پهٔ هر ځای کښې در یادېږم

میاشتنۍ قند مردان . خصوصي ګڼه ١ ، رګالګین نمبر (ص ٩٥)

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خوشحالي ستا شوه زه يې نه اخلم
د ستا غمونه واړه زه اخلم

تا يې چې زړه وړه ګواه هم نه لرم
اوس به له تا نه څنګه زړه اخلم

اول سپېڅلې وم ستا د مينې د اور
اوس په ځان پوره شوم چې لمبه اخلم

په وړاندې دې ځم په ورو ستو ګورم آشنا
زه قدمونه چې واړه اخلم

هر سړی ګرد و ته په خاطر دې د غم
په اسوېلو کښې چې سيالۀ اخلم

د منزل په کښې د النقاط غمونه د ده چې صحيح نه دے .

لکه ګلې چې په اغزو کښې وينم
داسې يې زړه ستا په بڼو کښې وينم

رخسار دې وينم تورو زلفو کښې ستا
لکه رڼا چې په تيارو کښې وينم

ګلفامه څو که لرې اوسې له ما
زه دې د نم په پلوشو کښې وينم

وستا ليدل تېر شوے خوب وه آشنا
بيا به دا خوب په کوم شپو کښې وينم

اے د سبا ستورې باخبره په ورو
تله د آشنا دې په ختو کښې وينم

زما خاطر خاطر دې اوږد کښې هسو
اوس يې لکه په اسويلو کښې وينم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

په دې دُنیا کښې مسې شپې تېروم
لکه مېلمه یو دوه غرې تېروم

په ما زهیر مه شې خوږ مغ ښکاره کړه
په زړه د ستا د مغ لمبې تېروم

خوشحالی ته کوه چې غم نه لرې
زه لېونے یم چې تنګسې تېروم

دا زه خاطر ستا د خاطر د پاره
په خپل خاطر د غم چپې تېروم

اشناکه تا ته په کتو پوه شوم
نو بس په ټولو تماشو پوه شوم

پس خو معلومه شوه چې نه رارسې
ستا د دروغو په وعدو پوه شوم

یا د ساقي د میو خوند نشته دے
یا زه ایله اوس په نشو پوه شوم

سوے به هم د خاطر زړه وي داسې
زه دې د مخ په سرو لمبو پوه شوم

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

قسمت له راسي دې ودۀ کړم چې بېدار نۀ شوم
بغېر لۀ تا ستا د غمو نه وزګار نۀ شوم

پۀ دې دنيا کښې به غم ستا لۀ ډونده څۀ نۀ وي
لېږم غم د غمونو خو يو ځل پۀ کښې خمار نۀ شوم

ستا پۀ الفت کښې هغه خوب چې ما ليدلے اشنا
د رقيبانو د جرګو ځنې وېزار نۀ شوم

تۀ چې راکوې زۀ به هغه وخت پۀ طمع ومه
يو ځل هم مړۀ د ستا د خولې پۀ بنۀ ګفتار نۀ شوم

هغه وعده چې تا پۀ سترګو کښې وه ما نه کړې
دا زۀ خاطر دې د وعدې پۀ انتظار نۀ شوم

نور پۀ زړۀ مې نۀ ځائېږي چې څۀ وايم
دا نه بيا مسروديږي چې څۀ وايم

کۀ څۀ نۀ وايمه هم راپورې کګي
پۀ دې هم راته قهرېږي چې څۀ وايم

د هرچا پۀ لورې خمه داسې وخت دے
بيا مې وخت کله تېرېږي چې څۀ وايم

کۀ خبره نۀ وي ما نه خبر دے خبرے
بيا خپل حسن نه خبرېږي چې څۀ وايم

دېره بنه پۀ تا پوهېږمه خاطره
خو بس سترګې مې شرمېږي چې څۀ وايم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

تهٔ به ګرځې مسې بنګلے زهٔ به مړ یم
چې ې اوس وسے لېن لیدلے زهٔ به مړیم
جنازه ې چې لهٔ کوڅه کړه تـــه درومې
تهٔ به نهٔ وې راو تلے زهٔ به مړ یم
خداې د پاره پهٔ مزار ې چې را درومې
لږ شه ماته پښه نیولے زهٔ به مړیم
زهٔ به مړ شمه قرارې مرګے ورک شه
سره خاندی به تهول کلے زهٔ به مړیم
وچې ترخې به پهٔ ما وی را ذرغونې
وی مزار به مې مُښلے زهٔ به مړ یم
اے اشناچې دې وطن له تهٔ را درومې
خړ خپې خوږې لیدلے زهٔ به مړیم
خړې خاورې به پهٔ ما باندې انبار وی
هر سهے به دروی غلے زهٔ به مړیم

د کاکُل پهٔ خته بند د مغ کتاب کړه
ما خاطر پهٔ خدای سپارلے زهٔ به مړیم

بنګلی مخ ته دې د موم پهٔ شان اوبهٔ یم
لکه کافے مسې کلک ورته پهٔ زړهٔ یم

چې پهٔ کومه لاره لاړ شی زهٔ یې مل یم
لکه ګرد یې مسې خوړ پهٔ هر یو پلهٔ یم

زهٔ پهٔ کومو سترګو ځان ته بیمار وایم
چې د ستا نوم اخستے شمه نو ښهٔ یم

ستا لیدل لکه د خوب لیدل دی یاره
پهٔ دې خوب پسې لا مفسې ودهٔ یم

لږ د ځان سره پهٔ زړهٔ کښې فکر وکړه
زهٔ خاطر دې چرې یوځلې پهٔ زړهٔ یم

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

کوره چې رنګ مې سوے سکروړ نهٔ یم
طاقت مې نشته ستا د زوړ نهٔ یم

راځه د سترګو نه مې مهٔ وېرېږه
سرې په ژړا دې څهٔ مېخور نهٔ یم

دې اسوېلو ته مې تهٔ نهٔ ګورې څهٔ
سوے په اور یم سوے لوړ نهٔ یم

ستم کوه تهٔ منع کړے یې چا
زهٔ لا خاطر مرے د ګور نهٔ یم

سپرلیه نهٔ دې پهٔ غُنچو کښې نهٔ یم
عادت پهٔ داسې تماشو کښې نهٔ یم

کهٔ راکوې نو سم شراب راکوه
نهٔ دې ساقی هسې اوبو کښې نهٔ یم

اے خدایه بس ما خپله ورځ ولیده
د داسې ژوند پهٔ تېرېدو کښې نهٔ یم

دستا بانړهٔ دستا رخسار پهٔ خاطر
یې د ګلونو پهٔ ازغو کښې نهٔ یم ځ

تهٔ ما خاطر ته هسې ست خو وکړه
چې خفه نهٔ شې پهٔ درتلو کښې نهٔ یم

ځ متن لینډهاو دیوان کښې دا بیت د غزل دوېم بیت دے

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

ستا د منزل په منزلونو کښې یم
د دېدو په امیدونو کښې یم

نه یې دنیا نه یې عقبا ګټېږي
دغې سودا او دا فکرونو کښې یم

د ستا رخسار به یې هېر نشي اشنا
که د بهار په سرو ګلونو کښې یم

زما په زړه کښې خوهم ته یې اشنا
دا زړه خاطر که د چا زړونو کښې یم

○

○

یاره ستا مینې په اور سوځېدلے یم
روغ به نشمه په زړه داغلے یم

خودم قسم چې ترهغې پورې ژوندے یم
درې دې زړه په تش دیدن ساتلے یم

همېشه سر په زنګون په غم کښې ناست یم
یاره تا کله خوشحال لیدلے یم

خوار خاطر والئ چې دا کومه ګناه ده
چې له در دې بېنوا شړلے یم

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

ژوندی که نهٔ ماړهٔ دی بې لۀ خاورو
نهٔ ماړهٔ دی نهٔ ساړهٔ دی بې لۀ خاورو

چا چې خاورې ځان ګڼلے پهٔ ژوندون دے
هغه چرته کښې وُدهٔ دی بې لۀ خاورو

د انسان سره چې غم مل شو نو کلک شو
دېوال کړے چا ودهٔ دی بې لۀ خاورو [2]

د خاطر رنګين غزل ته حيرانېږم
پهٔ دې خر خښ کښې څهٔ دی بې لۀ خاورو

○

[1] [illegible]

[2] مترلمنه او ديوان کښې غلطه مصرعه داسې ليکلې شوې ده :
دېوال کړے بې اوړي دے چا لۀ خاورو .

○

خوږ به نهٔ شې ږمه پهٔ سرو سترګو
تېره تمه ستا پهٔ لېونو سترګو

مهٔ توروه توري بلا سترګې دې
پام چې درته نهٔ شي د سپېرو سترګو

عمر له بې کاره وي د ژړا سره
وهٔ چې ګوري چا ته پهٔ معصو سترګو

بس کړه د خاطر سره ښکلا شه ته
خلق وېر عزت کړي د زړو سترګو

○

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

نور به څۀ یوسي زما پۀ تورو سترګو
زړۀ دې وړے لا پخوا پۀ تورو سترګو

کۀ پروا کړمه څو زۀ به دې پروا کړم
نور دې څۀ کوی پروا د تورو سترګو

ډېرې سترګې مې د سترګو پۀ هر لور شي
کړم دې داسې وارخطا پۀ تورو سترګو

کړې مې سترګې ستا د سترګو قدر دومره
ور به يې نۀ کړم د دنيا پۀ تورو سترګو

زۀ خاطر دې د ګجلو سلامي وے
ښکلولے دې اشنا پۀ تورو سترګو

بیا دې سهي نۀ کړم پۀ هغو سترګو
يو ځلې هم هغسې پۀ مړو سترګو

نۀ مې شته پۀ نورو سترګو شک د زړۀ
بس خو زړۀ مې غل دے ستا د غلو سترګو
زۀ يې کړم اشنا لۀ شوګيرو سره
يو مې پل خوبونه ستا وُدو سترګو
نۀ يم چې د زړۀ پۀ سترګو تا وینم
چا رڼا ليدلې پۀ ړندو سترګو
خپل مې واړه بد راځي پۀ سترګو کښې
ستا د پاره خپل شوم د پردو سترګو
ستا دې اوښ دو وډو ځو تۀ حیران یمه
څومره ښکلې ښکارې پۀ دې دو سترګو
خبر دے دا زما سترګې څو بدې شرې
تۀ څو راته ګورې پۀ دې ښو سترګو

څومره تړپنه وُښې دی حیران يمه
سترګې د خاطر ستا لۀ مړو سترګو
ريډيو پاکستان پېښور (مسودات)

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ما د وصال په شپه کښې ټوله شپه سحر لیدلو
حال مې د ځان لکه مجنون هسې اوتر لیدلو

دریغه چې شپه وه د وصال خو تر قسمته پورې
زه په دیدن نه مړېدم چې مې دلبر لیدلو
بیا د سحر غمونو هله لمبې کړمه زه
سرې مابنام مې نمر اوچت د غره په سر لیدلو[1]
نه يې لا هېڅ په سرو لبانو باندې نه يمه پوه
لا په اسمان مې چې د لمر په ځاې قمر لیدلو
په تصور کښې مې د ځان سره کول فکرونه
په هغه شپه چې به غماز جوړې محشر لیدلو
چې مې را یاد کړل هغه تېر د جدائۍ وختونه
له غمه ډک مې ترهغې پورې اختر لیدلو[2]

خاطره بس کړه د وصال طمع پیدا شوه د یار
وائي ربار چې مې جانان دې سرور لیدلو

[1] [illegible] مصرع داسې ده:
د ماښام سرې سرې نمر مې اوچت د غره په سر لیدلو

شوق مې ستا د ږیرو پېغورونو سره لاړلو
زور مې شو اوبه د ستمونو سره لاړلو

خوږ مې اننګۍ شول د بنو اوږغي مې مېږ شول
نږه را نه بلبل شو د ګلونو سره لاړلو
ږیرې مې کړې تپنګې خو اخر مې اوښکې لاړلې
تاو د محبت د ارمانونو سره لاړلو
سترګې مې نیولې ستا د مینې په کاروان کښې
لاړلو نظر مې د ګردونو سره لاړلو
زه تر ښه لوګے شم چې به څه سوے ترې راشي
نږه را نه د یار د دیدنونو سره لاړلو
چرته واسې یار شته لکه زه په انتظار یم
ستړے د سبا هم د فکرونو سره لاړلو
چرته به زما لېونے زړه پرې مشغولېږي
ستا د تورو زلفو د زنځیرونو سره لاړلو

څو به دې مهار د عشق نیولے وي خاطره
ژوند در څنې هسې د وختونو سره لاړلو

Scanned and pdf copy by Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

باد شو مه د عشق د ګړ نګو نو په سرونو
پرېوتم دلبرې وطنونو په سرونو

د ښغه چې د ستا د اننګو خوله هم نه وي
پرېږې ته چې ګورم د ګلونو په سرونو
ستړګې به زما شي اخر غرقې په ژړا کښې
ګرځې چې کشتۍ د ګرداب ونو په سرونو
مات په ما نظر کړه چې سپېر ستړګې حق حيران شي
دود چې کړه د لمبو د محلونو په سرونو
هسې هم ايږې يمه د باد سره الوځم
سکون مې شعله نيسي د زخمونو په سرونو
ځان به خاورې نه کړم غم د ياره که څو وپرېشي
خاورې دې پرتې وي د تېغونو په سرونو

ښکلي به سر ټيټ کړي ياره ستا په تصور کښې
د هر خاطر ستا د غزلونو په سرونو

څو به سره پټ د واړه په زړه ذره ذره يو
که دا دې خوښه نه ده چې هر چا ته دې ښکاره يو

يو دغه ښېلتون دے چې عزت مو په کښې پېړ دے
څو به په کښې وايو چې مدام دې در سره يو

ته زما په سر ی شمعې زه ستا په انتظار کښې
هر کله چې وي نو مرو به دواړه په يو شپه يو

نه به کله وايو که دنيا په بله واوړي
ګرځي دې نور خلق مونږ په خپله تماشه يو

يو ځ به مې سوګند شي په ګړ ونه د ځو د يار
اوس به دواړه څه رقيبه تور دې په اوښه يو[۲]

راشه مروره چې مې شک له خاطره وځي
وايو به رښتيا چې دا په څه سره خفه يو

۱ـ ديوان او منزل رسند کښې سرې پسو ... اتفاق شري دې معرکه کې ورته اداې معنی کړي [illegible]
۲ـ دا شعر منزل رسند کښې نشته.

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

څکه مې نن په سوز بېدو تېر کړه
چې مې پرون په مستېدو تېر کړه

زما خو ستا منزل مقصد دے اشنا
زړهٔ مې لهٔ تېرو مرحلو تېر کړه

دلسوزي مهٔ کړه تېر شو همدمه
ژوندی مې عمر په لمبو تېر کړه

زما دا تېر ژوندون زما خو نهٔ وهٔ
ټول مې د ستا په تلو راتلو تېر کړه

پار بیا د چا لهٔ تورو زلفو نهٔ کړم
یو ځلې مړګ را باندې دو تېر کړه

لکه د شمعې بېګا ستا په طمع
ټول انتظار مې په سلګو تېر کړه

زهٔ چې سپېلي ته ورځم نهٔ یمه
ما د دیدن په رنګینو تېر کړه

ژوندون د عشق لمبې ژړدې غمهٔ دی
سر مې لهٔ واړو ګړنګو تېر کړه

اشنا د ستا د بنګلې مخ په خاطر
ما خپل خاطر په سرو لمبو تېر کړه

ښه شوله وېره چې انکار دې وکړو
زما د واړه عمر کار دې وکړو

خلق چې ښه وله ګوري ورته
تا چې مخ پټ کړلو ګذار دې وکړو

د زړهٔ زخمونه مې بیا هله شمار
کهٔ د دې خپلې خندا شمار دې وکړو

زهٔ لا خفهٔ نهٔ وایم چې داغ مې په زړهٔ
تهٔ لا خفه یې چې دیدار دې وکړو

خاطره زهٔ لهٔ تا نه چا وهې یم
وار به دې راشي کهٔ لږ وار دې وکړو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خير نۀ وم دې ثواب او دې عذاب ته
خو تصوير وم ستا په ورو څو کښې محراب ته

ما وې تل به خوشحالي وي ستا په عشق کښې
اوس مې نۀ پرېږدي غمونه اشنا خراب ته

ستا د سرو شونډو ارمان خو هله راشي
کله کله چې نظر وکړم ګلاب ته

يو ذره يې لرې نۀ کړلو د مخ نه
فکر يو هم د اشنا د مخ نقاب ته

نور يادونه مې په ياد کښې رانه هېر شول
يو دوه نۀ راځي چې کښېنمه حساب ته

وايې زړۀ به زما هم داسې تک تور وي
چې خاطر وکړم نظر سرې کباب ته

زۀ يمه حېران د دنيا سترګو ته
ګوره کتے نۀ شي د چا سترګو ته
ستا د ښکلو سترګو بلا واخلمه
مخ دې کړمه سترګو بلا سترګو ته
راشه اهو چشمه لېونے شومه
سترګې مې صحرا دي د ستا سترګو ته
ستا چې خندنو سترګو ته ګورمه
رامې شي لۀ واره ژړا سترګو ته
راځي دې په خپله اشنا کړې دي
څله مې نۀ ودېل کړې اشنا سترګو ته
ستا خندا برېښنا وه د فلک غوندې
بيا را نغله صفه رانا سترګو ته
تا جوړ ازادي د راتلو کړې دي
ښکاري مې رنګينه فضا سترګو ته

نن خو مې خاطره ستا خاطر وکړه
بيا به نۀ راکوې سبا سترګو ته

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ته چې رقیب ته اشارې کړې دا دمل نښه ده
ته چې دا غلې غلې ګورې دا دغل نښه ده

کله یقین کړمه په دا چې مرور یې له ما
ما ته معلومه ستا په سترګو کښې دچل نښه ده

ته چې تېرس رانه مُدام کوې چې څه لټوې؟
زه چې دا لاس په سینه بدم دا ې اول نښه ده

خاطره تا چې بېګا خوب کښې دے هجران لیدلے
یقین مې دا دے اخرې ستا د اجل نښه ده

خواږه تراخه شي د خوږو هسې نامه پاتې ده
د بدو شپې دی او د ښو هسې نامه پاتې ده

ته رانه هېر یې خدایه هر څه په دولت کړمه
د دعاګانو د ښېرو هسې نامه پاتې ده

په سترګو ژړو او په زړو کښې سره خاندو اشنا
مه کړه ګیلې د ژړېدو هسې نامه پاتې ده

په دېره مینه کښې چې زه او ته پرې نه پوهېدو
د عفو ورځو او د شپو هسې نامه پاتې ده

چې په پلو کښې به یې په زړونو باندې اور لګو
د ستا د عفو انګو هسې نامه پاتې ده

سبا به وائې چې د خداې په خاطر راشه لږه
په ما خاطر کښې د ژوندو هسې نامه پاتې ده

Scanned and pdf copy by Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

بېګا ستا په انتظاري هسې سترګې تو له شپه کړه
خندېدل را پېرې سترګو چې سپېرې مه را ته ګیله کړه

ور ته سر په زنګانه وم د وصال تړی ته غلی
ما به کله بنه کړه چې بېلتون را ته قصه کړه

شو په منډه نظر ستهې چې هر ستوری به ځلېده
چې د ستا په لور به تللو هغه ستوری به مزه کړه

ور سره به یې نه وچړی که شپه وچړی د خاطر نه
په ژړا ژړا قدم شي خو وعده یې ستا پوره کړه

۱ صحیح مصرع داسې ښکاري: خندېدل دا پېرې سترګو چې سپېرې مه را ته ګیله کړه

لبې د نقاب لرې کېدل زده کړه
زما په لوری سم کتل زده کړه

په جار خندا به رقیبان پوهه شي
پټ په لېمو کېنې مسېدل زده کړه

اے زړه چې سم دا وارې ونه چوي
لګه تنها که ترکېدل زده کړه

ته ما خاطر ته نصیحت مه کوه
ناصحه مانه پوهېدل زده کړه

Scanned and pdf copy by Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com
(c) ketabton.com: The Digital Library

ما په شوګیر تا په خوبو تېره کړه
شپه مې سپوږمۍ ته په ګیلو تېره کړه

بېګا رانغلې شمع دو یه اشنا
ما ټوله شپه په دربدو تېره کړه

مینه د ستا زما نوې نه ده سوزوي
هسې لمبه دې په ایرو تېره کړه

دا ما خاطر ستا له خاطره اشنا
د هجر شپه مې په سلګو تېره کړه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

رقیبه په خبر راغلې د اشنا خبرې کړه
پرېږده نورې نورې بس هم دا خبرې کړه

څوبه پټې ستړې زړه د اوښکو ګرځم
ګلفامه راشه راشه دغه بیا خبرې کړه
نورې دا غمژنې د جفا خبرې پرېږده
کله کله یادې د وفا خبرې کړه
سودې کله کېږي د ساقي په پېمانو
د تړلي میخانې او د مینا خبرې کړه
نم مې شو د سترګو سپین داوښکو په سېلاب کښې
بس نور شه راته وایه د خندا خبرې کړه
په خود نه یم تېروس راشئ مه کړه دده
اشنا ما لېونی ته د صحرا خبرې کړه

خاطره څې ونه کړې د بل څا د غم سودا
د یار د تورو زلفو د سودا خبرې کړه

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

یا د شرابو نه نشې وباسه
یا خو تریخې زمالهٔ خلې وباسه

یا مې د زړهٔ رازونه مهٔ لټوه
یا دې صحرا ته قافلې وباسه

څهٔ لټوه تنګه دنیا ګې شوه ربه
زړې د ژوند نه لا فرغې شپې وباسه

د آشنا یاده نور مې مهٔ تنګوه
لهٔ دې سراې نه قافلې وباسه

اور د خاطر د زړهٔ په خونه شو بل
سترګې د سترګو نه یې مرې وباسه

د سحر باده دا ارمان یوسه
یوسه پهٔ لوری د جانان یوسه

راشه ارمانه دا ارمان دې لرم
کهٔ څې خو ما سره د ځان یوسه

چې دې د حُسن چمن تېرې نهٔ شی
راشه د اوښکو دې باران یوسه

ته چې مسکې شوې زما زړهٔ ته بنګلیه
دا د غمونو ډک جهان یوسه

خوبه زر راشه د آشنا سره
دومره خو راشه دا چشمان یوسه

لږ د خاطر که شمع بدیه خاطر
بهار دې راوله خزان یوسه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

لکه گلې له مسېدو ډکه شه
باڼه د رانيغ کړه له اغزو ډکه شه
چې ستا خوږو زلفو ته نږغه نهٔ شوه
زما څنګل له زولنو ډکه شه
کهٔ يې هر څو دړسره فسدنيولے
خو زما مينې له پښتو ډکه شه
چې يې ژوندون له رنګينونه ډک شي
بيا په غصه کښې له نشو ډکه شه
بس پښېماني له زړهٔ نه وباسه نن
وېرېږه مه له اشارو ډکه شه
چې تا يې هم ګرېوان ته څيرې وړې
هم ستا کوڅه يې له ټپو ډکه شه
بنهٔ دې زړهٔ تش کړه چې بيا بيانهٔ وايي
فضا زما له اسوېلو ډکه شه
بدخواه چې لاس په سينه کېږدي درته
دخپېږ څانګې له اغزو ډکه شه
خاطره يار دې په خپېږ کښې اوسې
تول دره له سپېلنو ډکه شه

○

○

ستا له سپينه مخه زار زما زړګے شه
هم داستانه سپېلنے او هم لوګے شه

ستا په ژبه باندې هره ژبه خوږند کا
اے اشنا يا اپرېدے يا پښتونے شه

زهٔ او تهٔ دچا ژړا او خندا څهٔ کړو
زما اوښکې دې باران ته پسرلے شه

اوس د ګُل غُنچې ته لرې شه رقيبه
يا پخپله باندې ګُل شه يا اغزے شه

زهٔ خاطر دې نور خاطر کوے نشم
اے رقيبه کهٔ پوهېږې نو سړے شه

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

د هجران پۀ شپه ويوه پۀ لاس کښې راغله
خداې خبر چې چېرته تله پۀ لاس کښې راغله

رقيبان خو دې اوس ټول راله راتېر شي
چې يار راغے نو وصله پۀ لاس کښې راغله

چې مې صبر اُميد دواړه پسې خوړ کړل
چې لۀ ځانه خبرېده پۀ لاس کښې راغله

چې د سترګو د سرو شونډو او د زلفو
تصور چې يو ځېره پۀ لاس کښې راغله

چې پۀ تلو کښې شوه مسکې نو بيا به راشي
اے خاطره بس راځه پۀ لاس کښې راغله

○

○

ترخې ته مې نن ۀ کېږې کله کله
پۀ خوږو سرېے مې کېږې کله کله

د دردمندو نظر هغوله پۀ کار دے
چې دلاسه دې بنۀ کېږې کله کله

چې آشنا د چا نه ورک شي مونګے نشي
پسې ځان هسې ورکېږې کله کله

ښکارې يار مسود نۀ دے اے خاطره
پۀ لمو کښې چې اوسېږې کله کله

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ستا د ښکلي مخ شمع چې مې وه شوله
جوړه په محفل کښې توره شپه شوله

راشه لږ واوره د اُلفت قصه
بس دے نوره نه ځکښې ي نه شوله

ډېرې وعدې ښې وې لږې لنډې وې
اوس دې هېرې کال راته وعده شوله

تا چې د خاطر خاطر ونه کړلو
ښه شوه ډېره ښه شوه اشنا ښه شوله

بيا به سره ګورو اوس ځواني ده درومه درومه
څوک کړې دومره غم خو ديواني ده درومه درومه

اوس ته ايله راغلې چې بس وخت د ځنکدن شو
بيا راته ګرانېږې آساني ده درومه درومه

وې يې چې بازار مې د ښاپست دے ګرم شوے
هر شے په کښې ختلے دے ګراني ده درومه درومه

نه او ته خاطره نور په ځځه سره خوابه يو
مينه خو هم دا پښيماني ده درومه درومه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

شکر چې نهٔ هم ستا د ښېرې شرمه
اوس دې چې نهٔ ښکلیه د کوڅې شرمه

نهٔ به په ځان څهٔ وکړم چې راشې تهٔ
وایه دې په طمعه کښې ذرې شرمه

دومره درنږدې یم که څو لرې یم
لرې به شم نور که درنږدې شرمه

نن خو دې خاطره چې سبا ته وے
پوه دې نهٔ د مکر په وعدې شرمه

کله چې په فکر کښې د ستا شمه
لاړ شمه له ځانه خو بیا راشمه

تهٔ که لرې ضد نهٔ خو پښتو لرم
اوس درسره څرنګه پخلا شمه
خیال او تصور ته به سلام وکړم
نهٔ که د خپل زړهٔ په تماشا شمه
تاو چې شي د زړهٔ نه ستا د مخ لمبې
کړ چې بستا د زلفو په سودا شمه
نورې دې د مینې لارې سمې کړه
خدای خبر چې کوم پلو خطا شمه
عشقه راسې ځای لره دې راوستم
اوس به نهٔ د ستا نهٔ د دُنیا شمه
نن دې د پرون وه د دا تللو وعده
نن څنګه په طمع د سبا شمه

وړې وې غریبو نیولې راکتلې دی
لره به خاطر ته په خندا شمه

Scanned and pdf copy by Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

دلارې خاورې شوم د ښېرو ځنې وتلے يمه
اشنا په تا پسې له تلو ځنې وتلے يمه

د آشنا مخه نور مې سرے ته وے لنډ شي
نه خو د اور او د اوبو ځنې وتلے يمه

په ښه ښېرو به دې نه لس وي ناز بدمه اشنا
زه مې اوس پوه دے د ښېرو ځنې وتلے يمه

تا خو به نور راته خندلي وي چې دا ځه وش
که په ټول دې د کوڅو ځنې وتلے يمه

دغه داغونه مې دي بس دومره خاطر مې وش
نور د کړلو د کلو ځنې وتلے يمه

تو به خنګه تېرېږې په هوښيار باندې وختونه
نا پوهه هسې تېر کړل په قرار باندې وختونه

هيڅ چرې هم سخيان خو د سبا غمونه نه کا
له شومانو نه تېرېږي په خروار باندې وختونه
دا تېر وختونه پرېږده له انکار سره چې تېر شو
ته راشه نور دې سم کړه په اقرار باندې وختونه
نه دے هسې کړم چې څوک په غم کښې دروند ښکارېږي
په هر چا باندې تېر شي په خپل وار باندې وختونه
ګوره د هغو په نهو کښې نوره سودا نه وک
تېر چې شي د ښکليو په بازار باندې وختونه
لکه باد هسې تېرېږي وخت په روغ او په بيمار
ودرېږي نه ودرېږي په بيمار باندې وختونه
دمغ دې تصور کړم ځکه مغ مې داسې تور دے
خبر نه يې کړل تېر مې په انکار باندې وختونه

ما خنګه به لټون کړے د دنيا له غم نه خلاص يم
خاطر ما ښکلي تېر کړل په خپل يار باندې وختونه

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ما پهٔ مثال لکه پتنګ وګڼه
ته دې د شمعې غونډې رنګ وګڼه

کهٔ مې کوثر شول نصیب د دیدن
بیا مې شهید د عشق پهٔ ننګ وګڼه

زمکه بستر وی لیونو ته مُدام
ځکه ته مې هم پالنګ وګڼه

لکه چې څومره ستا غمونه دي وړي
پراتهٔ مې ټول په زړګی زنګ وګڼه

خاطر کچکول د ګدا واخستلو
اشنا دیدن په ځان قلنګ وګڼه

د ستا د خولې چې فیصله ماته شوه
نور د زړهٔ مې حوصله ماته شوه

شونډې دې هسې رپېدلې نهٔ وې
په زړهٔ دې بله څهٔ راتله ماته شوه
نور مې ساقي څهٔ جُرم نهٔ دے کړے
تشه لهٔ لاسه مې پیاله ماته شوه
کهٔ پهٔ عوض کښې مې هر څهٔ غواړې تهٔ
دا مې په برخه د سپېده ماته شوه
لاس مې بې واکه چې جاسوسو ته ځي
ماښام خونهٔ دے چې روژه ماته شوه

خاطره پرېږده د درد غم تورېږ
نوره زما او ستا ناغه ماته شوه

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

نور زهر پهٔ خوږو کښې د افسون مهٔ راکوه
دا بس دے اشنا نور دا نېهٔ چاودون مهٔ راکوه

تهٔ تل کړه ستمونه خو پهٔ خپله اے اشنا
سزا د رقیبانو پهٔ لمسون مهٔ راکوه

چې خو وکړې وعدې نو هومره لا شې پې وعدې
دا دې وی در پاتې خو زبون مهٔ راکوه

کهٔ زهٔ چرې پهٔ خود وے نو پهٔ تا شیدا کېدم
پهٔ سترګو ماله پار بیا د جنون مهٔ راکوه

هر څو کهٔ زهٔ خاطر د اشنا اجل ته مخ شوم[1]
د ګور مبارکی خو پهٔ ژوندون مهٔ راکوه

[1] له دیوان او منزل دواړو کښې مصرع داسې ده : هر څو کهٔ زهٔ خاطر د اشنا اجل ته شوم

تهٔ خو وایه زهٔ به څهٔ کړم	نهٔ کیږي لېونیه
څهٔ به کړم او څهٔ به نهٔ کړم	نهٔ کیږي لېونیه

تا خو وې آبادي پرېږده، ما خو پرېښوده دلته څهٔ دي
پهٔ صحرا چې ګرځېدهٔ کړم	نهٔ کیږي لېونیه

چې اشنا کړې سترګې پورته بانهٔ ستا پهٔ لور راروانې
زهٔ بې ګوم طرف کاږهٔ کړم	نهٔ کیږي لېونیه

زهٔ خاطر در ته حیران یم چې پهٔ څهٔ باندې راوینې شوې
چې پهٔ څهٔ دې اوس ورکړم	نهٔ کیږي لېونیه

[1] له منزل نه او دیوان کښې (ورکړهٔ) دے

Scanned and pdf copy by Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

څېګړې شو کباب په لمبو اور ولګېده
په ما دے یک تنها کښې په هر لور ولګېده

چې لرې درنن دې شوم د وصال په تمنا
د ستا د ګنګرو کانو په ما شور ولګېده
څېګړې تش کوکل دے راشه وکړه تماشه
د سوز فریادونو تښک ټکور ولګېده
زړکیه امید لنډ کړه پس له دې نور له وصاله
بېلتون دې ځوانی مرګ شي اوس یې زور ولګېده
سپین مخ دې را ښکاره کړه د نقابه تکه نمر
ور بل دې پرې د ور ښځو غوندې خور ولګېده

خاطره خدای خبر که بیا دیدن وکړې دیار[1]
چې بیا د غمازانو داسې زور ولګېده

اشنا وې دا لرګی دی د خاطر داسې پلو
رقیب وې مازیګر شو په تنور[2] ولګېده

۱. منزل لمنعه او دیوان خاطر کښې داسې دی: خدا خاطره خدای کړه دن وکړې دیدار
۲. منزل لمنعه او دیوان خاطر کښې تنور نیکله شوې ده، دې معنیٰ بدلوي او قافیه غلطوي

لوے دریاب د مینې نه شي په واړه زړه
شو مه یاره بیا د ستا غوندې په نه زړه

چې په خله کوې یو او په زړه بله
د هغه سره به مینه کړې په خله زړه

سوی د رنګ ته چې لې وکوره دلبره
ما نیولے ستا د حسن په لمبه زړه

بېګا ستا په انتظار کښې شمع رو یه
د هر ستوري سره پورته چې خاته زړه

بیا یې خوب وار ه تښتوونه او هیبت شي
د هجران چغې چې وشي په قدر زړه

یو غم نه دے چې یې وکړې اے خاطره
د هر غم نه دی کوه یې په ساړه زړه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

داسې بله شپه به په نصیب سره راځي
په عمر کښې راځي خو د رقیب سره راځي

خوشحاله وي په غم کښې هم[1] بېداره شامطام
را دروي خوشحالي دې د حبیب سره راځي

څوچې[2] په تندي يې د ازل لیکلي نه وي
دومره زحمتونه د غریب سره راځي

خندېږي اوګلېږي سره ګلونه د صبا
نغمې چې د بهار د عندلیب سره راځي

نور خلق که رغېږي په دارو د طبیبانو
خاطر ته مرضونه د طبیب سره راځي

[1] متن لپاره د ديوان خاطر کښې المنظـهم، نسخه کې مصرعه بې وزنه او بې معنی کړې
[2] څوچې، ترکیب مصرع بې معنی کړې

عکس د ستا زما د سترګو له زنبار نه وځي
د زړه له کوره مې بېلتون په يو ګذار نه وځي

داستا کوڅې له زړه د رقيب ځان په خيال نه درځه
چې تاو را تاو نشي د ستنې سوم نه تار نه وځي

اے شمع دويه راشه نور دغه ضد ونه پرېږده
چې په مئين دې هره شپه د انتظار نه وځي

د ستا د عشق په سمندر کښې مې ژوندون تېرېږي
چې په رښتيا خو سمندر وي د انګار نه وځي

شپې د اوښکو د خاطر پسې ايله زياتې شوي
ښکاري د ستا د ځوانۍ اوبه د شو بهار نه وځي

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې کتے در ته لاړ ډېره هجره نه شم
د ستا سترګې مې کوږې د زړه نه وځي

خداې دې هغه وخت را نه ولي صنمه
چې مې ستا د ديدن شپې د زړه نه وځي

که د سترګو نه مې وځي د ستا سترګې
دې و پل که مې جرګې د زړه نه وځي

موده پس سره يو ځاې شو په محفل کښې
ستا بانه مې ئن نيزې د زړه نه وځي

جمع زړه لره اشنا چې زه د ستا يم
چرته زلفې مې خورې د زړه نه وځي

د مخ لرې کړه پلو زه دې لوګے يم
چې مې ستا د مخ لمبې د زړه نه وځي

تر هغې به دې رقيبه زړګے وچوي
چې خاطر د معشوقې د زړه نه وځي

زړګيه تا وې چې دردونه څه دي
دا په ګوګل کښې دې ترګونه څه دي

زړه په بنو مې وله څوک يې وينى
وهه وهه دا سترګکونه څه دي

بس خبر که مخ دے نو ګلنامه دے ستا
دا د خورشيد قمر مخونه څه دي

نه ده اسانه اشيانه مې د زړه
لا د ستم دې تندرونه څه دي

د ستا منزل دې دومره نور لرې شي
ګودر پرندو ته تيندګونه څه دي

که چې ذرې کا نور نو لا به بنه شي
ستا په فضا لا وسعتونه څه دي

چې مرور وى يو ساعت يې ګوره
چې وى پخلا نو بيا ګلونه څه دي

چې مرور يې پتېږدے څو نه شي
ما ته په غلا غلا ديدنونه څه دي

دا په خاطر ګلفامه ستا د شوندو
وى په خاطر دې پرهرونه څه دي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې پښېمان نهٔ شې پهٔ بیا کښې څهٔ دی
پرېږده راوګوره پهٔ دا کښې څهٔ دی

زما پهٔ اوښکو کښې خندا ده دوستا
یاره د ستا پهٔ دې خندا کښې څهٔ دی

شمعې د نن شپې نه سبا جوړه
سبا به مړه وې په سبا کښې څهٔ دی

زړهٔ مې یې ستړے پهٔ ټپونو کړلو
ګله دا ستا پهٔ دې ګړا کښې څهٔ دی

خاطره تهٔ چې ماته نهٔ شې کښته
لږ دې پوه کړه چې پهٔ ما کښې څهٔ دی

ګله د ستا د خندېدو شپې دی
زما د اوښکو د شېبو شپې دی

پهٔ دا لنډ تنګ وخت کښې مې حال وپوښته
دا مې د ژوند د تېرېدو شپې دی

پهٔ تا اختر اوس د ځوانۍ راغلے
دا ټولې شپې د پسرلي شپې دی

د بخت سپوږمۍ به تهٔ به راخېژې کله
اوس مې د ژوند د محفل شپې دی

دا نهٔ خاطر درنه تېرېس کومه
د بېلتانهٔ دې نورې څو شپې دی

خاطر د وېنو غرغرې وکړلې
دا یې د ژوند د ختمېدو شپې دی

Scanned and pdf copy by Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

د ستا پۀ غم کښې خوشحالۍ پټې دي
پۀ دې زندان کښې ازادۍ پټې دي

زړۀ کۀ تۀ غواړې نۀ لېونے خونړۀ یم
د مخ سرۀ زلفې رسۍ پټې دي

پۀ خورو زلفو کښې راګورې پۀ چل
پۀ دې ځنګل کښې دې هوسۍ پټې دي

پۀ کومو سترګو بۀ بیا بیا درځمه
پۀ اشارو کښې دې تېغې پټې دي

خاندې چې جوړې شول د زړۀ زخمونه
ایله پۀ وینو کې خوږګۍ پټې دي

څۀ شو پۀ خولۀ چې دې رخصت راکړو
ستا پۀ نظر کښې تسلۍ پټې دي

پۀ سرو سرو ګورم تورو سترګو ته دې
چې پۀ کښې څۀ بلا مستۍ پټې دي

ستا لۀ سینګاره مې ځوانۍ شه لوګے
وېرې پۀ خاورو کښې ځوانۍ پټې دي

د ستا پۀ خیال زما خاطر شو ایرې
خو د اُمید پۀ کښې سپرغۍ پټې دي

زما چې دا مدام دغه دلبر ته سترګې دي
نورې نۀ وینمه سترګې کۀ هر چرته سترګې دي

لۀ هره دره وه تلې سترګې مې آشنا
کۀ وړې دي کۀ تېرې خو دې در ته سترګې دي

نۀ تل را ته مرسېږه پۀ دې عمر مۀ شه جوړه
زما خو هم ګلنامه دې پرهر ته سترګې دي

د مینې سمندره سترګې غرقې مې کړې تا
وتلې مې لۀ تا کله بهر ته سترګې دي

پۀ اوښکو مې کړه ستړه وړه ونه مې د عشق
کۀ ګل یې د مخ رڼې خو ثمر ته سترګې دي

را وۀ چې خبرې شي وه پۀ وخت سترګه د سبا
زما خو هم ختلې دې سحر ته سترګې دي

خاطره کۀ خو غواړې زړۀ لۀ تا د یار دیدن
نۀ نۀ شم ودرکولے زما نمر ته سترګې دي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

نن خو ما ته هسې بله د نیا بنکاری
تا چې نهٔ وینم نو خله دنیا بنکاری

تنګ ګوګل یې د نیا شي چې تهٔ یادشې
بې تا تنګه لاګوګله دنیا بنکاری

بې لهٔ ما نه هسې کله صحرا بنکاری
بې لهٔ تا نه هسې کله دنیا بنکاری

چې پهٔ هجر و وصال نه پهٔ کیږې پوهیږم
داوستا ده کهٔ بې خپله دنیا بنکاری

هیڅ خاطر دې خزان ونهٔ کړو خاطره
ښکله خره او بې ګُله دنیا بنکاری

زړهٔ مې کهٔ مرڅو رانه مرڅهٔ غواړی
هیڅ نهٔ دے خبر چې مرڅهٔ زړهٔ غواړی

اے ماشومه زړهٔ تهٔ رانه بنهٔ واؤې
هغه رانه غواړې چې ما نهٔ غواړی
تل به بې پروا وی ګرنګونو نه
څوک چې خپل منزل ته رسیدهٔ غواړی
زړهٔ او د نظر څښې دې خلاص کړمه
نور دې لا بنا بست راځني څهٔ غواړی
هرسپېرے دستا د دیدن وږ نهٔ دے
راخو هم زړهٔ غواړی هم لیمهٔ غواړی
خبر نے کهٔ زهیر شوم څان ته ګران شومه
بد هم پهٔ کیږې وی چې څوک یې بنهٔ غواړی

خلق پرې تیرشوی لهٔ سرونو نه
ځلهٔ ورنه خاطر پهٔ تشه ځلهٔ غواړی

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

زما زړهٔ او د ستا سترګې سره پېږي[1]
نور به بد کا چې پهٔ دې منع کښې خاڼېږي

کهٔ خبر نهٔ راکوې خبر دے شپږې مهٔ کړه
مئین زړهٔ مې ستا لهٔ مینې نهٔ صبرېږي

کهٔ دې غم په ما انبار وی پروا نشته
د کلونو لاندې غانګه نهٔ ماتېږي

چې مې ورتې اشنا وائې "خفه شوې؟"
زړهٔ مې ښهٔ شي په ګړګل کښې نهٔ ځاېږي

زهٔ خاطر داسې هیبت ستا د راتلو کړم
که پانه چې پهٔ ونه کښې رپېږي

○

[1] پوهېږي

○

ما وې نن به مې زړهٔ وچوي خو دردونه دې تېرېږي
پرېږده څهٔ کړې تپوسونه خو وختونه دې تېرېږي

جوړېږې تا اراده کړې د راتلو زما پهٔ لوری
نن مې سترګو ته د وړاندې مثالونه دې تېرېږي

جانانه زهٔ چې زغملے شم کهٔ وی دستا د لاسه
هر څو کهٔ ستمونه طوفانونه دې تېرېږي

ستا د حسن پهٔ بهار کښې یاره نور چې رنګینی نشته
د دهر[1] پهٔ خاطر باندې غمونه دې تېرېږي

○

[1] متن لرلنده د دیوان کښې دا لفظ نشته چې مصرع یې بې معنی کړې ده

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

څۀ چې پرې پۀ ما زما د يار سره جوړېږي
خبر دے زما زړۀ د انتظار سره جوړېږي

کله پۀ يو رنګ شي بيا سل ځل پۀ بل انداز
سل ځلې ديدن د خپل خپل وار سره جوړېږي

وګوره وا زړۀ څنګه پۀ سترګو کښې اقرار کا
بس خو د يار شونډې د انکار سره جوړېږي

څۀ پۀ خاطر کېږي نن د ښکليو پۀ صفت
هغه وخت راغلے دے چې دار سره جوړېږي

○

○

د وخت د ګذارونو چې داغونه نۀ جوړېږي
زما سره سپرليه ستا ګلونه نۀ جوړېږي

يو ځلې چې وران کړے ستا تصوير راله اشنا
هم مې زما هغه فکرونه نۀ جوړېږي
راضي شه د يار غمه د دُنيا د غم سره
يو کور چې ډګر زړۀ پۀ کښې برجونه نۀ جوړېږي
اے زړۀ ته راته وائې چې يار راشي څۀ به کړو
لا خو به ځنې وړاندې تعبيرونه نۀ جوړېږي
زۀ خو چې اشنا لا د پخوانه لېونے وم
د عمر لېونو ته زنځيرونه نۀ جوړېږي
زۀ تا ته پۀ قدم کښې او ته ما ته مخ ولاړه
زما او ستا پۀ منځ کښې پېغورونه نۀ جوړېږي

خاطره يو وېخ نۀ ده نن زړۀ جوړ او سبا وران
چې ورپسې کوې غمونه هغه زړونه نۀ جوړېږي

○

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

نور به ایله څه د لېونو نه پاتې کېږی
ګوره چې یې کړ دې یې د پښو نه پاتې کېږی

زړه مې چې اشنا د ستا د تللو نه پاتې کېږی
خود به راته غم د خوشحالو نه پاتې کېږی

پېغې مې د زړه د لمن ورڅ پېدې لاړې
غم دې په کښې د هر شي د نیوو نه پاتې کېږي

نه بلېده صبې اور دمغ دې. دا مې زړه وه
ګوره چې به سکون د سرو لمبو نه پاتې کېږی

تا چې په کړو وړو د عشق بوتلم زړه کیه
څکه سې لاړې د پرندو نه پاتې کېږی

وی به مې ګواه سبا دا سپین سپین دېوالونه
دغه تور لوګی چې د ډېوو نه پاتې کېږی

یاد مې د دنیا له یاده مخکښې مخکښې سدی
څکه به د ستا د یاد بېدو نه پاتې کېږی

باده د بېلتون چې مې په لوړی بیا را نه شي
سترګې مې د یار د تماشو نه پاتې کېږی

زړه له مې دارو دی او کجل مې د بصر دی
خاورې یې خاطره چې د پښو نه پاتې کېږی[1]

بیا راغلله شپه او خلند ستوری یار را نغی
بیا به مې خاطر ښ د خوبو نه پاتې کېږی

○

---

[1] د دوران کتاب مصرع دا سې ده : خاورې یې دې چا نه چې د پښو نه پاتې کېږی

[illegible]

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ستړګې دې کړه بربندې چې وختونه وارخطا شي
زلفې کړه پرېشانه چې کړدونه وارخطا شي
خو به کړې وعدې راته د ژمي او د سبا
ډېرې شپې وعدې کړه چې خوبونه وارخطا شي
زه درته له داره په محفل کښې کښېنم نه شم
ستړګې چې راواړوې نو زړونه وارخطا شي
عقله چې یې ووینه زلفې تار په تار
بس خو یو ګرېوان ته یې لاسونه وارخطا شي
دومره اے زړګیه! ځان ته مه بنکلوه بنکلے
ویره چوې له واره که دردونه وارخطا شي
غله سره د مینې په محفل کښې چې یو ځاې شي
زړونه وارخطا شي، چې رنګونه وارخطا شي
مل یې کړه د زړه چې که په خوله نه بیانېږي
داسې ادا وکړه چې دادونه وارخطا شي
ځکه زه خاطر دې دومره وصف کړم اشنا
پرېږده چې د خلقو درته زړونه وارخطا شي

○

میاشتنۍ زوند پېښور اکتوبر ۱۹۵۹ع

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

○

په ارمان د نادانۍ شي چې هوښیار شي
خوشحالي او خوب یې ورک شي غم یې کار شي

تخت و تاج او بادشاهي یې په کار نه وي
په ارمان د روغ صورت شي چې بیمار شي

په توبه باندې ډېر بد ښکاري چې زوړ شي
ښکاري ښه چې په ځوانۍ کښې توبه کار شي

لېونۍ په کاڼو لګي ورته خاندي
د هوښیارو ځنګدن په یو ګذار شي

خپله غمه د یار غم یې لس مېلمه دے
تا به وکړم مه وار وکړه که دې وار شي

ته دې خپلې ستړګې وګوره چې څه کا
د خاطر زړګے به څرنګه قرار شي

○

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

د دې دنیا نه چې ګلان ورک شي
غنې د بلبل به په بوستان ورک شي

دا ته چې ژاړې ستا ژړا هیڅ نه ده
لکه دریاب کښې چې باران ورک شي

هر مره ې سود په لیونتوب نه کیږي
چې په مشکل کښې ې ګریوان ورک شي

څو به لټومه ستا ورک شوي پلونه
چې د خاطر په کښې چشمان ورک شي

چې یې روښ دے د لیمو په پیمانو شي
سو دې کله بیا د لب په بهانو شي

څو چې خدای راکړے نه وي نو به ژاړم
د خیبر فصلونه تل په بارانو شي
که د ستا په نوم بدنام یم پروا نشته
لیوني غنې نه تل په لیونو شي
نه د ستا لیونو سترګو نه ډار نه کړم
که خوږونه دې د سترګو لیونو شي[1]
هغه شپه چې مې د ستا زلفې په لاس وې
دغه شپه د سپیلنې د وږاند بنو شي[2]

چې د نړه کوب ته دې نا شي پروا مه کړه[2]
اے خاطره خاطر تل د مېلمنو شي

---

[1] که دا د واړه شعرونه متن له نه کښې نشته

[2] د دیوان خاطر کښې دا مصرعه داسې ده: چې د نړه کوب له راغله ودې سېزي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ستا چې خوږې زلفې کوڅې را تاو شي
زما د زړهٔ غُـنې به ئې را تاو شي

پهٔ هـره پېره لوپټه کېږي تـاو شي
لکه وېرانه بـربـوکه را تـاو شي

نهٔ به مې بیا کړی لېونے د غرونو
نهٔ به دا ستا سترګې هوسۍ را تاو شي

پهٔ زړهٔ بوږى خو به وا نهٔ وېم لهٔ تـا
نهٔ به خاطر ستا لهٔ څـوانه را تاو شي

وړاندې به مې دا وې چې کاته به شي
اوس چې پهٔ ژوند پوه شوم وایم څهٔ به شي

وایم ستا بڼو ته د زخمی زړهٔ نه
بس دے کهٔ وی داسې نو ساړهٔ به شي

نهٔ وم هٔ لهٔ داسې جدائۍ خبر
ما وې پهٔ ساعت کښې تلهٔ را تلهٔ به شي

وې کړې تېرې چې راځهٔ خلهٔ غرارې
ما وې چې کهٔ راشې نو خرابهٔ به شي

ستا د حسن شمع او دا شوق زما
نهٔ یې پرېږدی دواړه سره مړهٔ به شي

هر وخت چې ژړا کړی خندا نشته دے
زړهٔ خو د خاطر اوبهٔ به شي

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خزان لاړ شي بهار راشي ګلان خوشحاله شي
بلبل يې د چمن وي بوراګان خوشحاله شي

نن خو مې راګوره مخ دې بل خوا واړوه
پرېږده چې نا پوهه رقيبان خوشحاله شي

شمع چې بلېږي د محفل د پاره خاندي
زړه کښې داسې وايي چې عاشقان خوشحاله شي

راکړه جفا کانې، ستمونه کړه غمونه وک
زړګے د خاطر وچې خوږي خان خوشحاله شي

راشه په کوڅو کښې د جرګو خبرې نۀ شي
چرته چې په مونږ کښې د پردو خبرې نۀ شي

ډېره شپولۍ راشه چې لۀ يو بل نه خبر شو
ياره په يو شپه د ټولو شپو خبرې نۀ شي

وايمه لۀ ځان سره چې دا به ورته وايمه
راچې شي آشنا په حوصلو خبرې نۀ شي

زۀ او تۀ چې وويښو لۀ ورايه سره پوهې شو
چا وې چې په سترګو کښې د زړو خبرې نۀ شي

ياره ستا د هجر اوږدو شپو شوګيرو کړے يم
ګوره چې مې اوس په اسوېلو خبرې نۀ شي

خدايې خبر خاطر زۀ بيا چرته تۀ بيا چرته
پرېږده اوس په تلو کښې د راتلو خبرې نۀ شي

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

دا ستا پهٔ سترګو کښې به څهٔ پاتې شي
رقیبه یار کهٔ دې پهٔ خُلهٔ پاتې شي

ستړے مزدور سحر وختی پاڅېږي
پهٔ شوګیرو مئین وعدهٔ پاتې شي

یو ځلې نیغ پهٔ دې لار تېر شه اَشنا
چې دې کاږهٔ واږهٔ کاتهٔ پاتې شي

افسوس چې ستا پهٔ خیال کښې څهٔ بنکاریه
دغه ارمان به دې پهٔ زړهٔ پاتې شي

وستایه ډېر د یار تراخُهٔ خاطره
چې پهٔ کتاب کښې دې خوابهٔ پاتې شي

زړهٔ پهٔ دې نهٔ دے چې ناولے مخ دے
چې کوم یې خوښ شي هغه ښکلے مخ دے

مخونه ډېر دي خو دا مخ چې خوښ دے
والله یهٔ ټولو کښې وتلے مخ دے

پرېږده چې اوښکې مې بهېږي پهٔ مخ
دا بې ګناه جانان رتلے مخ دے

څهٔ وشو تا کهٔ دیدن بند کړو پهٔ ما
خاطر پهٔ زړهٔ کښې ستا ساتلے مخ دے

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

څوک چې ستا د ګرانې مینې طلبګار دے
هغه کله له غمونو نه وزګار دے

ستا سپنګار زما په سترګو کښې غمېږي
چې په کوم لوري زه ګورمه بهار دے
د منصور خو هسې نوم دے په دنیا کښې
که یقین دې شي نو هر عاشق په دار دے
خندوي، تغیروي چې مې ستا مینه
بس هم دغه مې خزان او هم بهار دے
د رقیب دې څه په مخکښې مخکښې کیږي
بس د ستا را باندې هر منت ګزار دے

که دې یار له سترګو ووتو خاطره
خپل غزل مخې ته ویسه دا یار دے

میاشتنۍ غنچه پېښور

اګست ۱۹۶۰ء

خوږ خوږیو د مینې په ترخو کښې انتظار دے
ښکلې تماشه په تماشو کښې انتظار دے

ستا لنډو وعدو چې په ما خومره اوږدې کړې دي
ښه دے چې د ژوند په ورځو شپو کښې انتظار دے
مه کړه ضبطه مه چې راله او ښکې وچې نه کړې
ورېږي دې د چا په دې شپو کښې انتظار دے
تا چې د وفا پلو په ما باندې و نه نیوه
ما ته څه د هجر په غمو کښې انتظار دے
لاړې د اُمید د زړګي شنې پاڼې مې وچې شوې
بیا دې ته سپرلیه په راتلو کښې انتظار دے
ما وې چې که نن نه وې سباله به دې خو ښه شي
پرې مې در ته کړې په اسرو کښې انتظار دے
کله به شي ستا د حُسن شمع راته بله
ګران راته د زلفو په تیارو کښې انتظار دے

ښه ده چې خاطر دې دومره مخ ته لا کتلی وو
ښکلیه ستا دیدن په سرو لمبو کښې انتظار دے

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خدایه خوښه مې وفا زما دلبر دے
چې له غمه یې زۀ مرم پۀ دۀ اختر دے

د هجران د لاسه شپ و روز ژړېږم
ځکه داسې مې پۀ اوښکو ګرېوان تر دے

یا خو زۀ ورته نظر کوم نۀ شم
یا خو دے وېږ پۀ لېمو کښې نور در دے

اوس مې سود پۀ بل بشر د زړګي نۀ شي
چې لیدلے مې د یار ښکلے بشر دے

تور باڼۀ د یار د غشو پۀ مثال دي
چې وېشتلے یې زما د زړګي سر دے

دریغه زۀ خاطر خو پوه پۀ سپل قصور کے
چې پۀ څۀ باندې زما نه مرور دے

ما وې ځان را ته اشنا د ستا پۀ څېر دے
دې وې وروستو به ته پوه شې څۀ واې خېر دے

دې وې زړۀ کۀ څېرې ستا زما پۀ زلفو
ما وې ستا هر یو کلپ ورته کاوشېر دے

دې وې زۀ یمه هوسۍ پۀ مېړو روږنه
ما وې زړۀ زما د لېوه غوندو شېر دے

دې وې بیا ته مخ ښکاره کړه کۀ پښتون یې
ما وې هر پښتون پخوا لۀ سره تېر دے

ما وې زۀ خاطر دې هر وخت یم پۀ طمع
دې وې را شه دلته کښېنه غم مې ډېر دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

شاید چې حُسن د اشنا مې دلبر نه ړک دے
د زړهٔ جهان مې د لوګو د اسویلو نه ړک دے

خوبنه مې ستا پهٔ بڼو غشو ده ویشتنه د زړهٔ
ګنی وطن خو هسې یاره د ازغو نه ړک دے

د ستا نصیب شه خوشحالي د بې غمۍ خوبونه
زما د خوار غریب نصیب د شوګیرو نه ړک دے

نمر مخې مخ ته مې لهٔ ورایه نا خبر کتلي
نن را ته ځکه دا جهان د پلوشو نه ړک دے

راشه ګلونه ګواهان دي پهٔ صحرا کښې زما
چې ټول چمن زما د اوښکو د شبنم نه ړک دے

د احسرتونه داغونه تنګ ګوګل زړکیه
لهٔ دې خوګو بنهٔ دے هر څو ګکهٔ د تیارو نه ړک دے

زړهٔ مې یوه د لیمو نټوب پهٔ کښې سودا کړله
بازار د حُسن خو لهٔ ډېرو تماشو نه ړک دے

همدمه مهٔ را یادوه دا تېرې هېرې قصې
زما زړګے خو مختنے لا د ګیلو نه ړک دے

زما خاطر بې لهٔ شکونو لهٔ فکرونو ړک کړو
دمغ کتاب دې راله راوړه د قیصو نه ړک دے

تک تور سورے د ستا سورے وربل دے
چې دې اوږد د بنګلي مخ ترې لاندې بل دے

چې خوځم پهٔ مخکښې لا منزل زیاتیږی
اشنا ستا ددې منزل څنګه منزل دے

زهٔ مې بې شک پهٔ ګومنه لار دے سودائي شوم
نور دې هیڅ مومندلے نهٔ دے خو ستا پل دے

چې اشنا دې پهٔ کښې اوسي اے خاطره
خېبر وګڼه حرم کهٔ څو شنډل دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

خوږه پرهرې په زړګی باندې چې غم دے
د آشنا سود به پرې نهٔ شي وائی کم دے

زهٔ چې مستې پرېشان او سرګردان یم
هرېو غم یې لکه زلفې پېچ وخم دے
د هجران د لاسه شب و روز ژړېږم
راشه یو وارې په سترګو مې تور تم دے
هغه خاوره مې دارو ده که چا راوړه
په کوم ځاې باندې یې اېښے چې قدم دے
ټول عالم یې په صفت د سخاوت کا
ګیله څهٔ کړم چې د اخپل نصیب مې کم دے
زهٔ خوشحاله مستې شومه په خندل یې
خلقه ما او په جانان کښې کوم یو کرم دے
چې دلبرې په ژړا پورې نن خاندې
نن مې شوے مې د سترګو کله نم دے

حکیمانو له مهٔ دروه خاطره
د یار شونډې دې پرهر له مرهم دے

○

○

ستا په انتظار کښې ماته کال څهٔ دے
دومره لا مانده نهٔ یم ستا خیال څهٔ دے

سوزی هم هغه چې پرې بلبلې اور
خانده لے اشنا تا ته ذغال څهٔ دے

تا که په شاله کښې پټه ولیدم
بیا به داسې وائي چې مشال څهٔ دے

زهٔ دې هرېو غم د زړګی داغ کړم
ماته لا د ستا په جبین خال څهٔ دے

ما خو درته وېل وېره مې مهٔ کوه
وګوره خاطره اوس دې حال څهٔ دے

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې نړه مې ستا په تور دے په بل تور مې پېرزونه دے
نظر چې ستا په لور کړم په بل لور مې پېرزونه دے

اے مجبوره چې مې ورانه نه کړې دا د زړګی خونه
ارمان په کښې د یار کړمه په کور مې پېرزونه دے

دا نه چې هسې بنا پست باندې شپه دا دے زما زړه
د ستا په مخ دې سوزی خو په اور مې پېرزونه دے

په غیر ستا د محفل ځنې یې نه شی څه ګــــذران
در دروی به خاطر خو په پېغور مې پېرزونه دے

چې لب نظر مې د بصــر پاتې دے
جوړې منزل ته ورې سفر پاتې دے

شپه که اوږده د خوږو زلفو ده څــو
وار دې د سپین مخ د سحر پاتې دے
ناز دې د مینې د لـمبو ځنې زړه
لا مې په مینه کښې څیګر پاتې دے
تېرې د شپې وکړه که وکړې یقین
ستا انتظار رانه سحر پاتې دے
د انتظار وېرې چې تــه نـــه شې
اوس خو شپه تېره شوه سحر پاتې دے
ما خو د ستا په سر وطن ګــــړلو
خبر شه اوس رانه خبر پاتې دے
نه او انکار له تا په ګومو ستړګو
لا مې د تن د پاسه سر پاتې دے

نه د دربار په خُله رخصت څکه شم
د یار خاطره چې خبر پاتې دے

۱۔ منزل ته او دیوان کښې د ... [illegible]

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

سترګو دې چل چې د خندا زده کړے
سترګې زما چل د ژړا زده کړے

په لنډو پلونو به یې ښکلګه خــمه
ما خو تل تګ چې د صحرا زده کړے

ن دې ونۀ وې په وعدۀ کښې راته
صره وعده کښې دې سبا زده کړے

خاطره طمع د وفا مۀ کړه
اشنا خو یې چل د جفا زده کړے

د ځان سینګارولو کښې مسکې وې ما لیدې
زما د زړۀ په سولو کښې مسکې وې ما لیدې

پروت مې ښۀ پروا ستا په ګـذاب نۀ وه صنم
زما په زړۀ ویشتلو کښې مسکې وې ما لیدې

شاید چې وه دریاده حیرانتیا مې هغه وخت
اتڼ ته په کتلو کښې مسکې وې ما لیدې

خفه یمه په دا کۀ بنۀ یې ستا لۀ سپي کړم
رقیب ته په وېلو کښې مسکې وې ما لیدې

لبان دې که پاڼې اننګي دې سره ګلونه
سحر چې ته په ګلو کښې مسکې وې ما لیدی

خبرې په غصه کښې کېږي هم د چا خاطره
اشنا چې په کتلو کښې مسکې وې ما لیدې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

اشنا چې نن ليده تېرې وعدې را يادېږي
دا وصل که هجران ده چې ګيلې را يادېږي

بس ده چې ستا ارمان په زړه کښې نن رخصت شو[1]
دا نه چې ما ته نورې مرحلې را يادېږي
منم چې فراقجن به نن سبا را يادېږي
له ما چې اشنا لاړه ما ته شپې را يادېږي
که هرڅو شوي نن يادله چې هېر دي نشم بنده
پخوا چې لا په زړه کښې اوسېدې را يادېږي
هم دومره لېونے ستا د پرېشانو زلفو نه
چې چرته څو به خاورې بادېږي را يادېږي
زما د زړګي يادشي د مخکې نظر سره
په هيڅ نه هېرېدلې هم داسې را يادېږي
دا نه چې آهو چشمه اوس يې غټې سترګې
د ستا خمارې سترګې لا وېږې را يادېږي

بېګا چې شمع دويه هرڅه هېر وه د خاطر
د ستا د محفل ښکلې تماشې را يادېږي

○

1ـ مصرع بې معنیٰ ده

○

زما د اُميدونو ونې شپې وغزېدې
هرڅو ستا د منزل که مرحلې وغزېدې

اوس چرته تر زړه لاړ شم لېونے چې کړه يار
هرڅاي کښې يې د زلفو زولنې وغزېدې

نمر مخينه اوس دې سې لارې ما ته کړې کړکۍ
نظر که ستا د مخ پرې پلوشې وغزېدې

چا هسې داسې نوې چې خاطر کړه يار ګلاد
په دې د رقيبانو جنازې وغزېدې

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ښکلې وې ، وخندېدې شونډې
خود به د سترګو خوښېدې شونډې

دا ته چې لاړې شونډومې غ ونهٔ وې
بس کهٔ په تا به یادېدې شونډې

سترګو له زهٔ کهٔ قسمونه ورکړم
زړګیه تهٔ کله پرېږدې شونډې

شول جوابونه د خاطر نه خطا
پهٔ کشمکش کښې رپېدې شونډې

پوه شومه پهٔ دې چې پهٔ کنځل کښې څنګه ښکارې
وخاندهٔ یو ګل چې پهٔ خندل کښې څنګه ښکارې

ستا د تصور پهٔ یو جونګړه کښې اوسېږمه
تهٔ خو راته وایه پهٔ محل کښې څنګه ښکارې

خوږه به پهٔ باغ کښې ته پهٔ غوټو کې خپل ځان ته
ګلهٔ د آشنا پهٔ سره منګل کښې څنګه ښکارې

سترګې یې پهٔ ما کښې دی چې ګورمه هرچا ته
نن راته اے شمعې پهٔ محفل کښې څنګه ښکارې

تا به پهٔ آئین کښې ځان لیدلے پهٔ یو رنګ وی
راشه د خاطر پهٔ هر غزل کښې څنګه ښکارې

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

اې ګله! چې ستا ټوکې د خندا نه سترګې لاړې
نو خود مې لیمې برېښې د ثریا نه سترګې لاړې

نرګیه! پس له دې به مې د ستا په سترګو ګورم
نظرې وه اشنا، چې لاړ، زمانه سترګې لاړې
هم دا دې بدرګه شوه مه ګرځه پار له راهزنانو
اې ګله! د دوستو وړاندې مې له تا نه سترګې لاړې
ما وې چې که ورګورې نو اوس بیا مخ پټوې
نو کوزې مې ګریوان ته له حیا نه سترګې لاړې
یو بل ته په کاته شو او په نهونو زلزلې وې
محفل ته چې ته راغلې د هرچا نه سترګې لاړې
لږ راشه شمع رویه! لږې فکوره چې څه شوم
دستا په تماشا کښې مې له ځانه سترګې لاړې

نو څه شو که مې د خاطر سترګې په تا نه شوې
چې د پېرې داسې وینې له دنیا نه سترګې لاړې

میاشتنۍ «قند» مردان

(غزل نمبر) جولائی، اګست ۱۹۸۹ ع

که دې دا زلفې په لاس راغلې اشنا بیا به څه کړې
که نه عادت له دې بلا سره شم بیا به څه کړې

در ته کتلے نه شم حیران یم د اشنا سینګاره
تا مې چې داسې په اشنا وکړل په ما به څه کړې

څو به ښېږې او دا دپته تل ته ماته کړې
چې یې پېرزو نه وی دعا مخه آشنا به څه کړې

چې څه یې وکړل مخه یې تېرل وکړل په تا خاطره
دا یه چې تاله په لاس راشی په اشنا به څه کړې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

وېره خوشحالي ښه نهٔ ده بیا رانه هېرېږي
کله کله غم راکړه تل چې مې یار درېږي

زهٔ دې یم لمکے پېښېدے نهٔ شي رانه شمي
خدایږو د دنیا نه پهٔ تیاروکښې ښه ښکارېږي

ماته د اشنا د وعدې هر یو ځاي اشنا دے
اے وږ یه نظره تهٔ پهٔ هیڅ هم نهٔ مرېږې

ستا به د خاطر نه وی پهٔ زړهٔ کښې څهٔ تېرشوی
د ومره بې پروا یې چې پهٔ مخ کښې مې تېرېږې

○

لے ۔ منتر لرنده او ۔ ریان خاطر ۔ د واړه د کتا برنه کښې ۔ تا ۔ لیکل شوے دے ۔ رچې خیال سیم کړی

○

لکه مجنون غوندې ګرځم پهٔ بیابان دربسې
وایم پهٔ خُلهٔ لیلیٰ لیلیٰ ځیرې ګرېوان دربسې

نهٔ شوم خبر نهٔ د وصال لهٔ خوشحالۍ نه چرې
لکه وحشي ګرځمه غمونو د هجران دربسې

نهٔ دې اشنا یم نهٔ چې بیا راته آشنا ووائې
پروا مې نشته دے پهٔ تا نهٔ ګرځم خفګان دربسې

چې تهٔ بیا نهٔ وائې پهٔ ما چې تهٔ شیدا نهٔ یې تهٔ
کهٔ د ګمرو مې ګذار نهٔ کړه خپل ځان دربسې

پهٔ حال خبر شه چې نن دې را نهٔ شې خواله زما
چېرې پهٔ لاس کړځې خاطره رقیبان دربسې

○

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

راشه اے ماهِ تابان په توره شپه کښې
یم تر زلفو پرېشان په توره شپه کښې

لږ تکړه بې پروا یم ستا په عشق کښې
لکه بحر یم روان په توره شپه کښې

په خندا مې ستا قسم دی شمع روبه
څو به کړمه دا ګریان په توره شپه کښې

زه خاطر د ستا د زلفو نه ځار نه کړم
ما لیدلی دی ماران په توره شپه کښې

○

چې د سترګو دی ښکار زنې زما سترګې
چې یې نه شی کړے پوښتنې زما سترګې

زړه کچکول کړمه د اوښکو په زنځیر کښې
چې در کوم شی نمځنې زما سترګې

مرګ ژوندون دے لبې راکوه د نړۍ سره
در نه غواړی جوړه بخښنې زما سترګې

دهر چا دې دیدنو نه مبارک شی
ویښې ستا د پېرزوینې زما سترګې

په ژړا باندې خو نه شی چې زه ژاړم
ډکې ستا د درلسنې زما سترګې

ستا د سترګو کړی خاطر چې نه در کوری
هسې نه چې دی ړاندې زما سترګې

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

خورد د هرې يوې کوڅې شوې زما سترګې
چې د ستا سترګو ته غلې شوې زما سترګې

ستا منزل ته به د زړهٔ په سترګو رسم
په تلو تلو کښې مرحلې شوې زما سترګې
څهٔ زوخونه پرې د ګرمو اوښکو اوړې
په ژړا د غم پخې شوې زما سترګې
چې سبا بېګا يې ستا په در کښې نيسم
خورد د هرې يوې ناوې شوې زما سترګې
بيا مې هغه خپلې سترګې خپلې نهٔ کړې
چې له ځانه نه په دې شوې زما سترګې
اوس په دم کښې د يار زر ځل ديدن غواړي
د اول نه ډېرې ښې شوې زما سترګې

نهٔ خاطر به په ترخو زړهٔ اوس عادت کړم
چې په تا باندې خوږې شوې زما سترګې

میاشتنۍ غنچه ستمبر ۱۹۶۰ ع

○

دستا چې نهٔ وينم دا تورې سترګې
په کار مې نهٔ دی دا پورې سترګې

نهٔ به يې د بل سترګو ته پورته نهٔ کړم
دستا په پل مې دی نسکورې سترګې

ساقي دستا پيمانه څهٔ کومه
چې د اشنا مې دی مخورې سترګې

خاطره ژاړه له هجرانه سره
په تصور کښې خړې کړې سترګې

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

څه وشو چې ستړګې مې په تا باندې خوږې شولې
چا ته پوره نه شوې چې د ستا په لور کږې شولې

ګوره دا ګرېوان مې چې وحشت څنګه تار تار کړلو
نه شلېږي د ستا د زلفو څرنګه حلقې شولې

ما خو پېژندل چې د ستا خُله ډېره آسانه ده
ګرانه شوله څنګه دومره خُلې چې راپسې شولې

اوس هم ستا د مینې افسانه زما په شونډو ده
څو دې افسانې مې په نړ ګوتو کښې ورستې شولې

ستړګې د خاطر که ستا په ستړګو تېر وتلی دی
ګورمه دا بدې که زما په حقله بنې شولې

تا به کتو غل چېر ته خاطره د ورک شوې نه وه
نه ګورې چې تاته د آشنا ستړګې بس غلې شولې

چې اشارې کړې ایسار به یم ولې
چې پښېمان یې تیار به یم ولې

په یو ساعت کښې مې بیا بیا ټپوې
چې اوس ټپ به یم قرار به یم ولې

دروغه چې مړ دې د ستم نه وې نه
چې نه مړ کېږم انار به یم ولې

نور به دې څه وکړې بانه په خاطر
تول دې پرهر کړمه ویر به یم ولې

Scanned and pdf copy by Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

اوښکي نهٔ کمیږي خوږا ماتې شوي
تا چې خندا وکړه نور زیاتې شوي

څو څلې د اوښکو سره درغلم
دا څنګه جرګې او ننواتې شوي

څو به ګوري ستا سترګې نماسترګې
لږې دي وي خبرې دے هو چې زیاتې شوي

تا چې د خاطر سره څه کړي دي
خبرے اشنا دا مې درته پاتې شوي

○

○

ته به پهٔ زړهٔ کښې ماله څهٔ راکوې
کهٔ راکوې ماله به زړهٔ راکوې

منع به نهٔ شم ستا لهٔ دره څني
پهٔ دې دې نهٔ یم کهٔ څهٔ نهٔ راکوې
څهٔ لوې اختر دې د څواڼه تېر کړلو
ته به لاسونه ماته بنهٔ راکوې
داسې چل وکړه چې ږیر ودود ږیږم
سبا به ښکلیه لیو لمبه راکړه
دا خوشحالي به ماته څوک راکوي
چې ټول غمونه راله تهٔ راکوې
چې پروند او ګوهر دې کړم نو ماله به شوې
اوس څو به هر څهٔ پهٔ کالهٔ راکوې

ضد لهٔ خاطره سره مهٔ کړه تهٔ
کهٔ یو اوان راله پهٔ څلهٔ راکوې

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ته ما ستا بلې یو په سله نه یې
دا ته زما په وینا څله نه یې

که څوک خپل ځان درته زړي زړي کا
خپله کوې ته د چا خپله نه یې

دا ته څه چېرته یې چې نه یې نه یې
هر وخت زما سره ته څله نه یې

خاطر به هم په تا اعتبار کوي لا
ته څو هم هغه یې څه بله نه یې

هر څوک که چې د زړه قرار دعلوله راځي
پوهېږم ولې نه چې قتلولو له راځي

بلبل کړې د ګل وصف که بهار وي که خزان
بورا ته خو یې بس یو بنګلولو له راځي

غمونه د اشنا زه اوس په هېڅ نه هېروم
اے غمه د دنیا که هېرولو له راځي

ارمانه د اشنا شه د اشنا سره مېشته
چې زړه ته د خاطر آزارولو له راځي

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

داسې راته ګورې لکه ته چې راته ګورې
نېغ مې لۀ زړګی وُځي کاږۀ چې راته ګورې

کله چې د زلفو وربېږ لرې کړې لۀ مخه
شي دې پلوشې ښکلې باڼۀ چې راته ګورې

هغه وخت لږ وېروي ته چې مخ راځنې پټ کړې
داسې معلومېږې لکه ښۀ چې راته ګورې

تۀ زما د زړۀ نه د خپل حُسن تپوس وکړه
زۀ به درته ووایمه څۀ چې راته ګورې

ننخوې خاطر وکړه چې مۀ راته راګوره
زۀ درته ګټې نۀ شمه تۀ چې راته ګورې

سندرې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

اوس رانه هیڅ نهٔ شی خطا ده
لهٔ مرغهٔ مرغهٔ وو تمه
ګرانه اشنا داې سزا ده
نهٔ چې پهٔ تا مئینېدمه

نهٔ در نه خفګه هېرېدمه — خپلو وعدو نه و شرمېږه
تا چې خندل نهٔ ژړېدمه — لهٔ عفو شپو نه و شرمېږه
هېره زما توله دنیا ده
شام و سحر دې یادومه
ګرانه اشنا داې سزا ده
نهٔ چې پهٔ تا مئینېدمه

غر پهٔ غر نهٔ ورځې صحه — چې وړکې شوندې لغړیه راشي
در ته پهٔ زړهٔ کښې به یې سا نه — پرېږده چې مرېږمه پهٔ جفا شي
زما پهٔ سترګو کښې حیا ده
نهٔ یې پهٔ څهٔ درواړومه
ګرانه اشنا داې سزا ده
نهٔ چې پهٔ تا مئینېدمه

تل به پهٔ مرچا داسې کېږي — پهٔ داسې خلقو چې اعتبار کا
لهٔ خپله ځانه چې خبرېږي نو — لهٔ ګرېوانو به یې ګذار کا
د ښکلو مینه بې وفا ده
نهٔ به یې څهٔ در ته ستایمه
ګرانه اشنا داې سزا ده
نهٔ چې پهٔ تا مئینېدمه

خاطر خرمهٔ وې در کړلی — اوس یې ژوندون اختیار در کړی
هغه چې تا در ته خندلی — نن یې د نورو خندا تور دے
زما د زړهٔ خوښه ژړا ده
ځکه یې نهٔ قرارومه
ګرانه اشنا داې سزا ده
نهٔ چې پهٔ تا مئینېدمه

۱ـ دوایه حکایه د (لهٔ) پهٔ ځای (د) لیکل شوے دے

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې مې سترګې دیدن د اشنا نهٔ کا
زړهٔ مې غم د نړۍ دُنیا نهٔ کا

زهٔ به څهٔ کړم ګریوان چې یار راکړې ګُل
پهٔ زخمونو ملهم به کېږدی د ګوګل
هسې هسې مې یار خندا نهٔ کا
زړهٔ مې غم د نړۍ دنیا نهٔ کا

ایله زُلفې یې اوس غُنچې ته جوړې شړې
دواړه شونډې یې خند بدو ته جوړې شړې
مل به څنګه زما سودا نهٔ کا
زړهٔ مې غم د نړۍ دنیانهٔ کا

د ستا مخ ته زما نظر ورسېږی
هغه اور مې سم تل تر څیګر ورسېږی
یې له سوزه خوځیږوک ژړا نهٔ کا
زړهٔ مې غم د نړۍ دُنیا نهٔ کا

اے خاطره کیلې د خپل یاره مهٔ کړه
ته طمع د دل آزاره مهٔ کړه
اے شباب خاطر دهیچا نهٔ کا
زړهٔ مې غم د نړۍ دُنیانهٔ کا

شوې د زړهٔ سترګې سپینې اشنا تا پسې
راشه کهٔ یې وینې اشنا تا پسې

لبانو ستا زهٔ د بنا مار پهٔ شان خوږلے یمه
زهٔ دې د سترګو پهٔ بنو باندې ویشتلے یمه
څهٔ مې لهٔ خُلې نه تورې وینې اشنا تا پسې
راشه کهٔ یې وینې اشنا تا پسې

پهٔ دې هجران کښې به تر څو پورې ګرځېږمه زهٔ
شام او سحر لکه ماشوم غوندې ژړېږمه زهٔ
اوښکې مې څې پهٔ مخ رنګینې اشنا تا پسې
راشه کهٔ یې وینې اشنا تا پسې

چې ته کوې پهٔ ما ظلمونه راته پېغور د صنمه
خاطر کوی در ته سوالونه پهٔ زړهٔ یې زور د صنمه
وهم رباب څکه د مینې اشنا تا پسې
راشه کهٔ یې وینې آشنا تا پسې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

نهٔ ومه خبره زهٔ، تاچې نېړهٔ با بُلبلے دے
تا ووې ربېار ته پس لهٔ دې به څو راځې
خبر دے کهٔ تش تورې دې پرون زړګے شړلے؟
خیال ې وهٔ سنګار ته پس لهٔ دې به څو راځې
وښایه څوګر راته اوس د زړګی سر راته
وایه د بڼو غشو پهٔ کوم کوم ځاې ویشتلے دے
لاس کښې آئینه ې وه کړې چې کینه ې وه
ماکتل رخسار ته پس لهٔ دې به څو راځې
ښکله مړې در شمه پهٔ حال دې چې خبر شمه
لاس کښې دې رقیب راته ډک تو پک نیولے دے
یو غلې در غلے وم ویر دې زغلولے وم
غلے وم دیدار ته پس لهٔ دې به څو راځې
ساچې کوم ستم کړے اوس ې پهٔ تاکم کړے
دا دخوانئ وړد پهٔ ما ئن سبا راغلے دے
شو خاطر غلام دستا کړې به تل سلام دستا
پرې یې بنده در بار ته پس لهٔ دې به څو راځې

ئن څو را ته مهٔ وایه چې نا — تر سبا
سو د ې ساقی نهٔ شی پهٔ مینا — تر سبا
وړوایه اشنا راته، تهٔ زما تعبیر نهٔ یې
وی چې تل پهٔ خیال کښې ې تهٔ صفه تصویر نهٔ یې
بله راته ښکاری دا دُنیا — تر سبا
سو د ې ساقی نهٔ شی پهٔ مینا — تر سبا
راکړه ساقی داسې مئ چې شی زما اوستا نشه
هم پرې دچرچیتیا نشه هم پرې د دنیا نشه
جام دلبرو راکړه پهٔ بیا بیا — تر سبا
سو د ې ساقی نهٔ شی پهٔ مینا — تر سبا
ئن ځن دې راجمع شهٔ پهٔ مېشر کښې کېنوونه دی
ستڑګو پیمانو کښې دې رنګ پهٔ رنګ ستونه دی
ګلې دخاطر شه پهٔ ربښتیا — تر سبا
سو د ې ساقی نهٔ شی پهٔ مینا — تر سبا

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

طلب کړم صنم چم په چم
لوند مې ګریوان دے ځاځي مې نم

مینه وفا دې نشته
په چا پروا دې نشته
ویره له چا دې نشته

کړه ستم طلب کړم صنم

رنګ مې تک تور صنمه
سوے په اور صنمه
کړمه شور صنمه

وکړه کرم طلب کړم صنم

مینه بهار دے دستا
چمن ګلزار دے دستا
خاطر مالیار دے دستا

ډګل په چم طلب کړم صنم

ـه منتزل‌بند او دیوان کښې مصرع داسې ده چې چم په چم طلب کړم صنم

چې ستړګې نه وباسې، زما او ستا نه
راځه چې دروسو دواړه، له دې دنیا نه

زما او ستا دلته څه دی، خویږه مینه
دا خو هر چرته کیږی، چې داسې وینه
ځان له به جوړ کړو بوستان، په بیابانه
راځه چې دروسو دواړه، له دې دنیا نه

خو به په ویره سره، دیدن په غلا کړو
په انتظار کښې سره، بیګا سبا کړو
ته شه له زلفو تېره، نه له ګریوانه
راځه چې دروسو دواړه، له دې دنیا نه

دا ړک د مینې ژړونه، به دواړه یوسو
ځه چې ځنګل ته لاړ شو، هلته به اوسو
یو دې چار ګل په پونده بل دې پیزوانه
راځه چې دروسو دواړه، له دې دنیا نه

دا مې په خوا خاطر کښې، نه وو صنمه
چې زه خاطر به شمه، په خاطر جمعه
ځکه چې ستا له غمه، زه یم پریشانه
راځه چې دروسو دواړه، له دې دنیا نه

ـه منتزل‌کښ او دیوان کښې (د) ...
[illegible]

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

د سن نه کال ته د پېر غمونه
له داسې ژوند نه مرګ به ښه دے راد ېشینه
الله دې خېر کړي

ستا د ماڼو فریادونه
هېر به مې نه شي

لکه د زانو قطارونه
هېر به مې نه شي

پاس په اسمان کښې جهانونو سرځینه
الله دې خېر کړي

د پښتنو فقیرو ژوندده
ښکله به تېر شي

تېر خو به شي په لوږه تنده
ښکله به تېر شي

په مصیبت به دې خوک سرته رسوینه
الله دې خېر کړي

نوم د پښتو راځي هېر شو
څوک مې یاد ېږي

غم د هغوي را سره پرېشو
څوک مې یاد ېږي

څوک چې د قام او د اولس خدمت کوینه
الله دې خېر کړي

خاطره هغه خلق ستا یه
په خپل کتاب کښې

تل په بار بار دغسې وایه
په خپل کتاب کښې

حاجي سره ته په وطن ورکړي دینه
الله دې خېر کړي

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

شوګیرې تولې په سبا سبا کښې تېرې شولې
پرېږده چې وژاړم په چغو چغو
ستا د بنا ښسته سترګو د پاره   ګلګوره مانه ښکلیه یاره
څومره لبې ې په نیګرتي باندې تېرې شولې
پرېږده چې وژاړم په چغو چغو
دخداې د پاره بس ګړا شه   که مرور یې را څخلا شه
ستا د راتلو په انتظار یې سترګې سترې شولې
پرېږده چې وژاړم په چغو چغو
دا ته چې لاړې دبل چا شوې   زما د زړه څخې جدا شوې
زما دا سترې شوګیرې دي تولې هېرې شولې
پرېږده چې وژاړم په چغو چغو
خاطره زه ځان ته حوانه یمه   که لېرا ګورې بس روانه یمه
د پیغلتوب ملګرې تولې دا نه ګېرې شولې
پرېږده چې وژاړم په چغو چغو

د قافیه درسته نه ده

واوره صنم زړه مې نه شو له تا نه
ویلې نه شم زه څه له حیا نه

دغه ستا د مینې دردونه ښه دي په ما
زړه مې د ستا د پاره واڼی چې وی دي په ما
واوره صنم

په کومه لاره ښکلیه چې قدمونه کېږدي
زړه به مې په زړه باندې داغونه کېږدي
واوره صنم

زړه مې له خپله کوره تښتي چې راشې صنم
خاطر به ګران دے په ما چې په خنداشی صنم
واوره صنم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

پهٔ تش دیدن باندې ئې رو رو مشغولېږه
څو مهٔ خفه کېږه بله ورځ به راشم

لهٔ مرچا پټه پټه ستا یارانه به کړمه
تا له چې درشمه نهٔ بخښهٔ بهانه به کړمه
پهٔ انتظار کښې ئې لهٔ ځان سره ژړېږه
څو مهٔ خفه کېږه بله ورځ به راشم

کړم دا وعده درسره چې تا به هېر نهٔ کړمه
یو ساعت بې لهٔ تا به پهٔ نور ځهٔ تېر نهٔ کړمه
پهٔ دې سودا ئې څهٔ کېږه راوېښېږه
څو مهٔ خفه کېږه بله ورځ به راشم

نښه د ستا او زما ، ماهِ تابان شو سره
بل ئې کاروان د ستورو پهٔ کهکشان شو سره
د سبائی د خیال خوبونو کښې زنګېږه
څو مهٔ خفه کېږه بله ورځ به راشم

ځان ته دا ټوله دُنیا خاطره ما وکښله
پهٔ کښې ئې مخ او زُلفې ښکا سبا وکښله
د نړهٔ پهٔ مینه ئې پهٔ سترګو کښې اوسېږه
څو مهٔ خفه کېږه بله ورځ به راشم

له ګه پوریان او منزل ته کښې (د) دے

تهٔ چې پهٔ مرګ زما رضا یې
ماته قبوله دلروبا یې
ستا رضا ده چې داسې ژړېږم
پهٔ عالم کښې داسې ګرځېږم
پهٔ محبت ئې نا رضا یې
ماته قبوله دلروبا یې

عاشقي وه پېدا لهٔ اوره
لېږ زما سوی زړهٔ ته وګوره
جوړ پهٔ معنیٰ قیمت بها یې
ماته قبوله دلروبا یې

خاطر ته ګوره داسې حیران دے
پهٔ محبت کښې ستا بندیوان دے
ئې کېدنه بې رډیا یې
ماته قبوله دلربا یې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خوښه دې شوه وله زما داشنا مینه
اے زړه غمګینه

اے زړهٔ ذرې شه
خاورې ایرې شه
ځي مې د سترګو د زړګې وینه
اے زړهٔ غمګینه

راشه کۀ وینې
د زړګی وینې
د یار پۀ غم کښې چې دوی راځینه
اے زړهٔ غمګینه

خاطره دا شېې
تا نه جدا شېې
جوړ د وصال شېې د یارکه دینه
اے زړهٔ غمګینه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

اوس به وطن د سرو ګلونو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو
غنۀ به د بنګلو نګهتونو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو
بلبله ستا د تماشو ورځې دی
راشه هم دا دې د نغمو ورځې دی
نه چې لاهغه دا زغو ورځې دی
ځان کړه پۀ خود اوس د ګلو ورځې دی
راشه چې ژوند دې د ګلونو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو
اوس به ټول بوټی سره ځان وښائی
شوک به کلی، شوک به ګلان وښائی
لاله به هم خپرې ګرېوان وښائی
هم به بلبل شور و فغان وښائی
اوس به ښا خونه د رنګونو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

جونه به وړونه د وربل جوړوی
پهٔ کښې ځایونه به د ګل جوړوی
سرو سرو غنچو نه به منګل جوړوی
پهٔ آئینو کښې به کاګل جوړوی
دغه جهان به لهٔ نازونو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

بنګلی ځلی به پهٔ شملو کښې بندی ګل
اورس خو به جونه پهٔ کمڅو کښې بندی ګل
ډېر ارمانونه به پهٔ زړو کښې بندی ګل
څوک به د زړهٔ پهٔ پرهرو کښې بندی ګل
داسې به زړونه پهٔ داغونو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

زهٔ کوم ثبات د چا خندا نهٔ وینم
چې ې لیده هغه رڼا نهٔ وینم
ګل د رخسار چې د اشنا نهٔ وینم
زهٔ نور ګلونه د دُنیا نهٔ وینم

څوک لهٔ جهان لهٔ دیدنونو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

د ارمانونو لوے جهان رنړوی
زړهٔ پهٔ ګوګل کښې ې جانان رنړوی
د مینې ګل را نه هجران رنړوی
نهٔ کړی خاطر دغه بوستان رنړوی
د مخ کتاب دې د رازونو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

ځهٔ به د بنګلو نګهتونو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

زړګے مې غواړی شمع رویه سوزېدل
راشه یوځل

ارمان مې دا دے کۀ پوده شی
د رنځ دارو مې د اشنا سره لیدل
راشه یوځل

څو به شوګیر کړم راته وایه
واړه خوبونه راځنې وتښتېدل
راشه یوځل

کۀ دیدن کړې تلوار راوکړه
همزولې راغلې خوروی مې تور وربل
راشه یوځل

عاشقان ګوره حال یې څۀ شو
لکه پتنګ چې پۀ لمبو وسوزېدل
راشه یوځل

سوال د خاطر منظور کړه یاره
جفا دې پرېږده د وفا وکړه کتل
راشه یوځل

نن دې وربل پۀ کوم پلو دے
بیا به سوزېږمه زۀ اور راته بل دے

د ژوند کاروان مې دے د غم څپو ګردونو کې
واوره فریاد مې د جرس پۀ اوازونو کښې
تلے دې پل پۀ کوم پلو دے
بیا به سوزېږمه زۀ اور راته بل دے

ترڅو د هجر دا اوږدې شپې او تیارې به وینم
سبا د وصل به وی لرې کۀ نږدې به وینم
د ستا منزل پۀ کوم پلو دے
بیا به سوزېږمه زه اور راته بل دے

خاطره نن دې کۀ لږ سم راته کتلی وے
واړه بیا پسته به دې لۀ زړۀ څخه وتلی وے
د کتو چل پۀ کوم پلو دے
بیا به سوزېږمه زۀ اور راته بل دے

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ستړګې نیولې دي ما ستا په رخسار کښې
او به او به شول تورې څې په خمبار کښې
ما چې لیدلې ، ستا ښنو کښې پل دے
غم د وحشت ، وحشت دا سره مل دے
اوس مشغولا کړم په دغه لار کښې
او به او به شول تورې څې په خمبار کښې

نه د ر سینې نه د رته غـښ شي
نه را نه خمب شي نه را نه نس شي
دا څه ژوندون دے په انتظار کښې
او به او به شول تورې ، څې په خمبار کښې

یار یې له بنګلو سره روان دے
دې تماشې ته خاطر حیران دے
نکه سپوږمۍ وي ، ستورو قطار کښې
او به او به شول تورې څې په خمبار کښې

زما په طمع به کړې تېرې وختونه
نه دې یاره نه یم دومره وزګاره نه یم
چې درته کوم

ماته را یاد نه دي څوک زه په ځانه کښې یمه
په زړګي غم نه لرم په خوشحاله کښې یمه
زه لېونے یم چې کوم دومره فکرونه
نه دې یاره نه یم دومره وزګاره نه یم
چې درته کوم

لېونۍ نه یمه چې ، د غسې سودا کومه
په تا دې اور بلیږي زه څه پروا کومه [1]
چې بیا هم هغې راته نه کا پیغورونه
نه دې یاره نه یم دومره وزګاره نه یم
چې درته کومم

---

[1] متن لمبنه او چیرته کښې د ډېر مصرعې دا سې ده :
لېونۍ نه یم چې دا سې دا کړم — په تا دې اور د بلیږي زه څه پروا کړم

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

دوسره وزګاره نهٔ یمه چې خپل ځان وو ینم
چې په ائین کښې ګورم آئین پرېشان وو ینم
جانانه ډېر درپسې ګرځمه ارمانونه
زهٔ دې یاره نهٔ یم دوسره وزګاره نهٔ یم
چې درته ګورم

زهٔ چې ګودر له ځمه مئین سوزېږي په ما
نکه د اور په شان سېځکار ځلېږي زما
خاطره مهٔ راځه بلېږي سرهٔ اوددونه
زهٔ دې یاره نهٔ یم دوسره وزګاره نهٔ یم
چې درته ګورم

تورې سترګې دې اشارې کا سرې شونډې لبې کا
زړهٔ کیه راته وایه چې زهٔ کوم طرف ته لاړ شم

کله بانهٔ راته انغی کا پېښې دګلو انګی کا
چې مسکی شي بیا سترګې مرې کا سرې شونډې لبې کا
زړه کیه راته وایه چې زهٔ کوم طرف ته لاړ شم

بیا چې ارمان درسره نهٔ وي کړه چې ځهٔ دې نن پهٔ زړهٔ وي
چې مې خلق ټول تماشې کا سرې شونډې لبې کا
زړهٔ کیه راته وایه چې زهٔ کوم طرف ته لاړ شم

د انتظار پهٔ تورو شپو کښې دا دې خاطره پهٔ تیارو کښې[۲]
خپلې اوښکې دې ځان ته ډېرې کا سرې شونډې لبې کا
زړهٔ کیه راته وایه چې زهٔ کوم طرف ته لاړ شم

۱ـ منزلي ته او دیوان کښې (ن) نشته
۲ـ منزلي ته کښې دا بند نشته

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې تېر سبا به مې ژړا په تا پسې کړه
را یادې هغه شپې کړه
زما نا ترسه یاره

دلبره بنده را ته معلوم یې
مسې خوله چې ته ماشوم یې
ګله نه یې په ما مظلوم یې
چې نه پوهېږې له هغو سره وعدې کړه
را یادې هغه شپې کړه
زما نا ترسه یاره

چې ستا د مخ په تماشا وم
دغه وصال وه که جدا وم
نه یم خبر په څه سودا وم
چې تماشا مې ستا د مخ د تماشې کړه
را یادې هغه شپې کړه
زما نا ترسه یاره

چې په غمونو کښې دې ګېر کړم
اوس دې دلبره خله هېر کړم
که دې یو ځل په دیدن سېر کړم

ګنې له غمه به دې سر شم بیا مرې کړه
را یادې هغه شپې کړه
زما نا ترسه یاره

چې د اغیارو زما یار شي
بس اوس مې قتل ته تیار شي
اشنا زما څخه وېزار شي
پرما یې نشته خو په خپله مې ذبې کړه
را یادې هغه شپې کړه
زما نا ترسه یاره

څکه قبول دغه بېلتون کړم
څه بې له تا په دې ژوندون کړم
دلبره مینې دې مجنون کړم
جانانه اوس را پورې ته هم مسخرې کړه
را یادې دغه شپې کړه
زما نا ترسه یاره

د ستا چې نه یمه د چا یم
را غلې دایم په خندا یم
مړوند نه یمه پخلا یم
خاطره بیا که مړوند شوم نو ګیلې کړه
را یادې هغه شپې کړه زما نا ترسه یاره

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

تېر به د ستا د حسن وار شي يار ه زما
اخر خزان به دې بهار شي يار ه زما

چې نۀ را درومې اشنا نو وعدې څا ه کوې
هغه پرون دې خۀ وې ن چې بيا بيا ه کوې
زما يقين ستا په اقرار شي يار ه زما
اخر خزان به دې بهار شي يار ه زما

ستړګې مې پې لۀ تا نه د چا په لور نۀ ګوري
د ستا لۀ مخه څنې مخ نه نور نۀ ګوري
مړې به ګله په ديدار شي يار ه زما
اخر خزان به دې بهار شي يار ه زما

نۀ د بل چا د مينې اشنا څۀ طمعه نۀ کړم
نۀ به لۀ نوره سره ستا مينه سمه نۀ کړم
په ما خاطر دې کۀ اعتبار شي يار ه زما
اخر خزان به دې بهار شي يار ه زما

له منزلونه او دیرانه کیږي (ږي) دے

چې نۀ را درومې يار ه تۀ، منع دې کړه ياد زما
نۀ شومه پوه په خپل ژوندون، کړو عمر دې برباد زما

ان د يو ساعت مهمان د لې
واوره زما يو خو ګيلې
تېر به شي ستا شباب، سر دې نۀ کړو مراد زما
نۀ شومه پوه په خپل ژوندون، کړو عمر دې برباد زما

چا ته بنکاره کړم خپل څيګر
نۀ کړې پروا مې پرې دلبر
نو دې دې خوک چې پې واوري دغه فرياد زما
نۀ شومه پوه په خپل ژوندون، کړو عمر دې برباد زما

کۀ بنۀ دې شي په سر زما
وي دې پيشکش دلبر زما
وائي خاطر شه نار لۀ تا، نشته باقي جانه داد زما
نۀ شومه پوه په خپل ژوندون، کړو عمر دې برباد زما

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

زهٔ جهان څهٔ کړم چې نمر مخیه یاره تا ووینم
ښکلې دنیا ووینم ښکلې دنیا ووینم

ستا د کاکُل په توره شپه پورې لاشپې څهٔ دی
ستا د سروشونډو انګو پورې غنچې څهٔ دی

دی تماشه مې د ژړا چې دې خندا ووینم
ښکلې دنیا ووینم ښکلې دنیا ووینم

د ستا په مینه کښې د خلقو خندنې خوښ یم
خود خپل عقل نه وژګار شم لیونے خوښ یم

راسره غم د لیونو شی چې صحرا ووینم
ښکلې دنیا ووینم ښکلې دنیا ووینم

ګله چې ما خاطر ته یاد شې ټول جهان ګل شی
له ډېره هجره مې ټوګل مې د چشمان ګل شی

خدای خبر بیا چې زهٔ به ستورے د سبا ووینم
ښکلې دنیا ووینم ښکلې دنیا ووینم

د قام څلمو ستړګې مو پورته کړئ خپل ځان وګورئ
چرته کښې ویده سپېدهٔ ، وګورئ جهان وګورئ

د قام څلمو زموږ همدغه د ختو ورځې دی
دا مو د ژوند د بنه کېدو د خوشحالو ورځې دی

د نمر په څېر خپل طاقت په ټول جهان خور کړئ
په خپل همت هر چرته نوم د پاکستان خور کړئ

شا ته نور مهٔ ګورئ په وړاندې خپل قدم کېږدئ
په وړاندې لاړو باندې مهٔ څئ قدم سم کېږدئ

له مخې لرې کړئ ازغی ځان ته ګلونه کېږدئ
شی چې اغیار در ته حیران هلته کښې پلونه کېږدئ

موږ له چې مخې له راغلی وار خطا تللی دی
څلمو زموږ د څنې ډېر څلی په شا تللی دی

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

تاسو هم وا وری چې پېغور ته نظر تيټ نهٔ شي
د پاکستان خلقو ميدان کښې مو سر تيټ نهٔ شي

د مشرانو تل خلقو نصيحتونه نهٔ وی
دا مو دے وخت د ترقۍ تل دا وختونه نهٔ وی

ملا مو د قام خدمت ته وتړئ چې سيال شئ پکښې
دا تنګي لنډې کړئ او ارې چې خوشحال شئ پکښې

چې ښې نن يې ونهٔ کړئ خلقو بيا به يې ګله وکړئ
د خپل وطن خدمت ته پوره شئ پهٔ خپله يې وکړئ

يو بل ته مهٔ ګورئ ، لهٔ ځان هر يو ماليار جوړ کړئ
د پاکستان دهر يو ګوټ ځنې ګلزار جوړ کړئ

د دښمن پهٔ خونه تندر د اسمان جوړ شو
چې پاکستان جوړ شو
شان و شوکت دے زمونږ
جاه و حشمت دے زمونږ
د قربانۍ پهٔ ډېرو ويښو د امکان جوړ شو
چې پاکستان جوړ شو
دا ډېکې مهٔ کوه
هسې ډېکې مهٔ کوه
زړهٔ د فولادو نه دهر يو مسلمان جوړ شو
چې پاکستان جوړ شو
غم د بلا نهٔ کوو
د چا پروا نهٔ کوو
مقابلې ته د دښمن زمونږ يو ځان جوړ شو
چې پاکستان جوړ شو
مونږ د خپل کور کړو فکر
هم د خپل ودود کړو فکر
فکر مو دا دے چې کشمير کښې هندوستان جوړ شو
چې پاکستان جوړ شو

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

څاڅکي په شان وو اول
حیران پرېشان وو اول
اول وو څاڅکي اوس دریاب ترې بې پایان جوړ شو
چې پاکستان جوړ شو
هر امتحان ته ولاړ !
دغر په شانته ولاړ
وائي خاطر چې کلک په شانې د سندان جوړ شو
چې پاکستان جوړ شو

ستا د هلال ستورے مدام اختر دے زمونږ
د ستا مثال ستورے بنکاری نظر دے زمونږ
د ستا د اقبال ستورے سر او بصر دے زمونږ

تل ځلیږی په تا چې یې روښان وطنه
د پاکستان وطنه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library